

Mit feleljenek a nemzet
követeknek?
„Az Úr alapozta meg Sion,
és benne keresnek
menedéket népének
szegényei.”

Iz 14,32

Új Ember

KATOLIKUS HETILAP

ferenc
300

LXXXII. évf. 31. (4065.)
2026. augusztus 2.
Ára 475 Ft

Amikor Jézusról szól a rap

Interjú a közösségi médiában evangelizáló Manuel Sandesh
ferences szerzetessel

8–9. oldal

Ezeregyszáz végzöst bocsátott
útjára a Pázmány BTK 4–5. oldal

Böjte Csaba a Balatoni Csillag-
ösvény Missziós Körúton 12–13. oldal

Nagyszülők zárándoklata
Búcsúszentlászlón 16–18. oldal

A békét hirdetik Szent Benedek nyomán

XIV. Leó pápa magánlátogatása

a montecassinói bencés közösségben és apátságban

XIV. Leó pápa július 20-án délelőtt magánlátogatást tett a montecassinói bencés közösségben és apátságban. „Váratlan ajándék volt ez. Bátorítást kaptunk tőle, és megerősített bennünket az Egyház és az emberiség iránti tágabb egyházi felelősségvállalásunkban” – nyilatkozta a látogatásról Luca Fallica apát a Vatikáni Rádióan, és arról is beszámolt, miként készül a közösség a 2029-es jubileumra, amikor a kolostor alapításának 1500. évfordulóját ünneplik majd.

Luca Fallica a Szentatya montecassinói útjával kapcsolatban elmondta: „A látogatás szigorúan magánjellegű volt, ezért arra kérték minket, hogy tartsuk teljesen titokban. Valójában csak vasárnap erősítették meg az utazását, ezért csupán néhány órával a Szentatya érkezése előtt tudtam értesíteni a közösséget. Így valóban mindent nagy egyszerűség és meghittség jellemzett.” A világ egyik legnagyobb és – a subiacói Santa Scolastica-koostor után – Olaszország második legrégebbi bencés kolostorában a pápa vendégeket és turistákat is üdvözölt, számolt be róla a montecassinói apát. A Szentatya elimádkozta a napközi imaórát a szerzetesekkel, megtekintette a levéltárat és a könyvtárat, majd együtt ebédelt a bencésekkel, mielőtt visszatért Castel Gandolfóba, a nyári rezidenciájára. „Úgy hiszem, a pápa örült, hogy meglátogathatta ezt a helyet, ahol sok évvel ezelőtt járt legutóbb, amikor – mint mondta nekem – még diák volt Rómában” – fogalmazott az apát.

VI. Pál nyomában

Leó pápa Szent Benedekre bízta a béke ügyét. Ugyanazon a helyen tette ezt, ahol Szent VI. Pál 1964-ben, amikor azért látogatott Montecassinóba, hogy újra felszentelje a székesegyházat, amit a háború alatt elpusztítottak. Montini pápa ekkor nyilvánította Szent Benedeket Európa fővédőszentjévé, és Pacis Nuntiusnak, vagyis a béke

hírnökének nevezte. „Ahogy akkor VI. Pál, és ahogyan a későbbi pápák, II. János Pál és XVI. Benedek, Leó pápa is a béke zárandokaként ment Montecassinóba.” Meggyújthatta a békének azt a lámpását is, amit maga VI. Pál vitt a bencés apátságba 1964-ben.

Ezek a bencés szerzetesek mindennapi elkötelezettségüknek tartják, hogy alapítójuk közbenjárását kérve a békéért imádkozzanak. Különösen igaz ez most, hogy megkezdik hároméves felkészülésüket a 2029-es jubileumi esztendőre, amikor Montecassino hagyomány szerinti alapításának 1500. évfordulóját ünneplik majd. Fallica atya felidézte, hogy Szent Benedek 529-ben érkezett ide Subiacóból.

bárhon élünk is” – hangsúlyozta a vele készült beszélgetésben a bencés apát. Mindössze tíz nappal ezelőtt Pierbattista Pizzaballa bíboros, jeruzsálemi latin pátriárka itt, Montecassinóban kapta meg a Pacis Nuntius díjat, amelyet a jubileumra való felkészülés jegyében adtak át.

A második világháború sebeit emlékeztetve

Egy ilyen helyen a békéért imádkozni annyit tesz, mint emlékezni a második világháború bombázásai okozta sebekre. Montecassinónak egyedülálló hivatása van arra, hogy a béke jele legyen, éppen a történelme miatt: a béke emberei építették újjá ezeket a falakat – mondta itt

szerezeti, mind a tágabb egyházi felelősségvállalásunkban.” A Péter utódával töltött néhány óra ajándéka most egy olyan küldetésé válik, amely „gyümölcsöt teremhet az Egyház és az egész emberiség javára”.

Montecassino története

Szent Benedek a hegy lábánál fekvő ókori Cassinum város akropoliszán telepedett meg 529-ben, és Apollo temploma helyén felépítette monostorát. Itt fogalmazta meg *Reguláját*, itt fejezte be földi életét, és sírja fölé követői itt emeltek újra meg újra díszes templomot. A monostort 577-ben a longobárdok lerombolták – a Rómába menekülő szerzetesek révén ekkor

kezdődött meg a *Regula* és a bencés életforma terjedése egész Európában. 883-ban a szaracénok pusztították el a kolostort, harmadszori pusztulását pedig egy földrengés okozta 1349-ben.

1944 februárjában ismét rommá vált a kolostor. Ekkor a dél felől közelítő szövetséges csapatok úgy ítélték meg – mint kiderült, tévesen –, hogy a hegyre épült monostor az ellenálló német sereg erődítménye lehet, ezért szétbombázták. XII. Piusz hiába igyekezett megakadályozni a pusztítást, nem járt sikerrel, de legalább az apátság felbecsülhetetlen kincseit sikerült biztonságba

helyezni a Vatikán falai között. A romokat a németek később valóban megszállták, ezért 1944 májusában a szövetségesek – köztük lengyelek – ezreinek kellett életüket áldozniuk a hegy bevételekor. A háború után Montecassinót az „ahol volt – ahogy volt” elve szerint nyomban elkezdtek újjáépíteni az olasz állam költségén. A bazilika felszentelését 1964. október 24-én maga a pápa végezte. VI. Pál ekkor nyilvánította Szent Benedeket Európa fővédőszentjévé.

**Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican Media**

A jubileumi eseményeket már mostantól a béke témájáról szóló elmélkedések jellemzik, később pedig a világosság és a remény témái következnek majd.

„Apátságunk nagy bejárati kapuján a *pax* (béke) szó olvasható. Mindig azt mondom, hogy ez a felirat egyrészt üdvözli a békét azokban, akik eljönnek Montecassinóba, másrészt üzenetté is válik, melyet felkínálunk mindazoknak, aki eljönnek ide, majd hazaindulnak. Nemcsak a béke üzenetének befogadásáról van szó tehát, hanem arról is, hogy a béke tanúivá, hirdetőivé váljunk,

egykor Montini pápa. „Ismerve a háború borzalmait, még mélyebben, még nagyobb együttérzéssel és irgalommal értjük mindazok szenvedését, akik ma fenyegetettségben és a háború, a konfliktusok szorításában élnek – hangsúlyozta a bencés közösség apátja. – Ezért nemcsak az imánkról van szó, hanem magáról a béke iránti elkötelezettségről is, amelyet elsősorban közösségként igyekszünk megélni, hogy tanúságtételünkkel és imánkkal sugározzuk azt.” A pápa látogatásának üzenetét így foglalta össze az apát: „Bátorítást kaptunk tőle, és megerősített bennünket mind

A Szentatya a vallepierai kegyhelyen

A különleges Szentháromság-ikon előtt imádkozott a pápa

XIV. Leó pápa július 22-én Castel Gandolfóból – ahol nyári pihenését tölti – a Róma megyében fekvő Vallepierába utazott, a Szentháromság-kegyhelyre (Santuario della Santissima Trinità), ahol imádkozott az ősi freskó előtt, majd köszöntötte a jelen lévő híveket és szerzeteseket.

A kegyhely jelentős zarándokhely a Simbruini-hegység szikláiba vájva, 1337 méter tengerszint feletti magasságban. A freskó a Szentháromság három személyét ábrázolja, amint görög módon osztanak áldást. A Szentatya meglepetésszerűen látogatott el a vallepierai Szentháromság-kegyhelyre. Az Autore-hegy sziklájába épített szentély Közép-Olaszország Lazio és Abruzzo régióinak határán található. Leó pápa, aki nyári pihenőidőszakát tölti Castel Gandolfóban, autóval utazott a Monti Simbruini-hegyen több mint 1300 méter tengerszint feletti magasságban fekvő kegyhelyre. A szentély zarándokhelyként ismert, amely pünkösdkor és Szent Anna ünnepén, július 26-án hívők ezreit vonzza, akik gyalogosan, zászlókkal másszák meg a hegyi ösvényeket.

A barlang belső részén ősi freskók találhatók, köztük egy bizánci freskó, amely a Szentháromságot Krisztus három egyforma alakjaként ábrázolja. A szentélyből kivezető lépcsők alján található a Szent Anna-kápolna, amelyet élő sziklából faragtak. A vallepierai Szentháromság-szentély Lazio tartomány egyik legfontosabb és legszeretettebb imahelye. Egy érintetlen tájon található, melyet a Simbrivio folyó, valamint kis patakok és apró vízesések szabdálnak. Ezen a vidéken egy titokzatos festmény bukkant fel egy kis barlangban. Számos hipotézis létezik a szentély eredetéről.

A legelterjedtebb népi eredetű legenda egy földművesről szól, aki egy mezőn szántott a domb tetején. Ez a földműves ökröket látott, amint a lenti 300 méter mély szakadékba vetik magukat. Kétségbeesetten odarohant a sziklás szakadék aljához, és látta, hogy az ökrök egy titokzatos Szentháromság-festmény előtt térdelnek. A festmény egy kis barlangban jelent meg. Egy másik feltételezés a szentély alapítását Sorai Szent Domonkosnak (1031) tulajdonítja, amint arról a szent életrajza is beszámol. A legendán túl a leghitelesebb hipotézis az, hogy menekülő keleti szerzetesek telepedtek le a remetelakban az Autore-hegy lábánál. Ezt a feltételezést a festményen látható három

személy görög stílusú áldást adó testtartása is alátámasztja. A vallepierai Szentháromság-szentély barlangjában evangéliumi jelenetek is láthatók.

Az Autore-hegy (1337 méter) lábánál található istentiszteleti helyen nagy hagyománya van a gyalogos zarándoklatnak. A pünkösdhöz közeli varázslatos éjszakákon a környék településeiről számos zarándokmenet indul a hegyeken és völgyeken áthágva. Vároaik zászlait viszik magukkal, szépen feldíszítve és fáradhatatlan zászlóvivők hordozzák, nem félve az esőtől, a perzselő naptól vagy a fáradságtól. Lenyűgöző látvány a hívők sokasága, akik hosszú órákat gyalognak és a szabadban töltik az éjszakákat, hogy ne mulasszák el az egész évben várt találkozót.

Az 1700-as évek elején a Szentháromság-szentély előterében végezték az úgynevezett „vénkisasszonyok sírását” a Szentháromság ünnepének reggelén. A közeli Vallepiera városából érkező, fehérbe öltözött „zitelle” (vénkisasszonyok) éneklék a zarándokokat megtérésre hívó dicsőítést. Manapság ez a hagyomány jelentős átalakuláson ment keresztül, de megőrizte az intenzív és részvételen alapuló vallásos érzületet. A szentély előtti téren az 1960-as években egy szabadtéri oltárt építettek, amelyet egy nagy, görög kereszt alakú baldachin véd, amely műholdfelvételeken is látható. A kegyhelyről kivezető lépcsők lábánál található a Szent Anna-kápolna, amelyet szerzetesek faragtak az élő sziklából Szent Annának a 19. század óta terjedő tiszteletére.

Forrás és fotó: Vatican News
Facebook-oldala, Vatikáni Rádió

Nemcsak diplomát, hanem küldetést is kaptak

Ezeregyszáz végzöst bocsátott útjára a Pázmány BTK

Ezeregyszáz hallgató vehette át diplomáját a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Karának (PPKE BTK) diplomaátadáón, melyeket július 23-án és 24-én tartottak a budapesti Szent István-bazilikában. Kuminetz Géza rektor a jámborság jelentőségéről beszélt, amely által gazdagabbnak látható a valóság, Birher Nándor dékán pedig azt hangsúlyozta, hogy a tudás akkor válik értékévé, ha birtokosa „az út, az igazság és az élet” irányítójával él.

A Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar végzősei négy turnusban vettek részt az ünnepélyes diplomaátadáón. A hallgatók talárban, az első padosorokban, a hozzátartozók a hátsó traktusban követték figyelemmel az eseményeket. Az átadó Kuminetz Géza, a PPKE rektora; Birher Nándor Máté, a BTK dékánja; Nemesi Attila László tanulmányi dékánhelyettes, valamint Kőszeghy Miklós tudományos és kutatási dékánhelyettes ünnepélyes bevonulásával és a Himnusz eléneklésével kezdődött.

Kuminetz Géza rektor beszédének középpontjában az a gondolat állt, hogy az embernek nemcsak a szakmai tudását, hanem a teljes személyiségét folyamatosan fejlesztenie kell. Az érett személyiség ismérve a józan ítélőképesség és a felelősségteljes cselekvés talaján kivívott szabadság és tárgyilagosság. „A sokoldalú emberi intelligenciát ki kell művelnünk, és a végső cél felé kell iránytanunk” – mondta a rektor, hozzátéve: a „spirituális intelligencia” az, amely összhangba rendezi az értelmet, az érzelmeket és az akaratot, s képessé teszi az embert arra, hogy valóban szabadon és igaz módon éljen.

Bizonyos adottságok, készségek és képességek – az egyéniség, a nemzeti hovatartozás, a veleszületett tehetség és az észjárás, a szocializáció és a nevelés körülményei, a kor szelleme, preferenciái – segíthetik az embert az igaz ismeretre való eljutásban. Kuminetz Géza hangsúlyozta: a *jámborság, kegyeslelkűség* szó szinte kikopott a nyelvből, pedig ez szolgál a keresztény ember alapmagatartásának meghatározására. A jámbor ember gazdagabbnak látja a valóságot, mert tudja, hogy a világ, az

ember és Isten mindig nagyobb annál, mint amit megérthetünk belőle.

A jámbor emberben megvan az érzék a „ki-fürkészhetetlenség”, a titok iránt, amelyre „megrendültséggel” tekint. Akiből viszont hiányzik ez az érzék, az úgy érzi, nincsenek titkok, és megvan győződve arról, hogy el tudja igazítani a dolgokat, elsősorban önmagát. Az ilyen ember nem képes belefeledkezni a lét kimeríthetetlenlenségébe – szögezte le a rektor. Mint mondta, nagyon fontos megszerezni és megőrizni a lét titkaira való nyitottságot, csodálkozással szemlélni a teremtett világot, és alázattal elfogadni annak törvényeit. Ez a lelkiület egyszerre jelent tiszteletet, szemérmességet, csodálkozást és a misztérium iránti érzékenységet.

Kuminetz Géza arra figyelmeztetett, hogy a jámborság birtokában kapcsolatban maradjunk az élet forrásaival, s ebből fakadóan a tettvágyunk valódi indítást kap. Hiányában viszont az alkotóerő könnyen kritikává, lázadásá vagy cinizmussá torzulhat. A kegyes lelkiület megszabadít az önimádattól, kiméletelességre és tiszteletre tanít embertársaink, a közösség,

önmagunk és végső soron Isten iránt. Ez az alapmagatartás nemcsak a hívő ember sajátja, hanem a valóban nagy tudósoké, művészeké, pedagógusoké és államférfiaké is. A rektor végül azt kívánta a friss diplomásoknak, hogy egész életük során harmonikusan fejlesszék értelmüket, érzelmi világukat és akarataikat, mert ezek együtt vezetnek el a helyes ítélőképességhez és a valódi szabadsághoz.

Birher Nándor Máté, a PPKE BTK dékánja beszédében hangsúlyozta, hogy a Pázmány-egyetem Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kara az elmúlt években jelentős fejlődésen ment keresztül. Rekordszámú jelentkező választotta ezt az intézményt, amely a lelki egészség kategóriában elnyerte az Év Egyeteme címet, és bekerült a Times Higher Education nemzetközi rangsorába. Több új képzés indult, számos oktató részesült tudományos és állami elismerésben, és a kar rangos tudományos rendezvények szervezésére is megbízást kapott. Mindez – fogalmazott – azt jelzi, hogy a Pázmány diplomájának értéke a munkaerőpiacon is folyamatosan nő.

A dékán kiemelte: egy katolikus egyetem küldetése túlmutat a piacképes tudás átadásán. Ezt a küldetést a főépület bejárata fölött olvasható jelmondat – „Via, Veritas et Vita” (út, igazság és élet) – fejezi ki. Az út azt jelenti, hogy az ember ismeri a helyes irányt, akkor is, ha a GPS vagy AI más mutat. Az igazság biztos támpontot ad neki a bizonytalan világban, az életről pedig tudja, hogy a legnagyobb ajándék, amelyért hálával tartozik, és amit tovább kell adnia.

Birher Nándor Máté arra is felhívta a végzős hallgatók figyelmét, hogy a diploma önmagában senkit nem tesz naggyá. Az egyetem valódi célja, hogy olyan embereket bocsásson útjukra, akik tudásukat mások szolgálatába állítják. Emlékeztetett arra is, hogy a végzetek közül később sokan vezetőként, tanárként, kutatóként, bíróként, újságíróként, diplomataként, illetve családanyaként és csapadapaként formálják majd a magyar társadalmat. Ezért fontos, hogy a bazilikában, a Szent István király jobbja előtt átvett diploma mindig figyelmeztesse őket arra, mit jelent az út, az igazság és az élet.

Beszéde végén a dékán Arisztotelész gondolatát idézte fel, amely szerint az ember értelme és erénye egyszerre lehet az igazság eszköze vagy a pusztítás forrása. A Pázmány célja az, hogy hallgatói ne csupán tudást, hanem erkölcsi útmutatást is kapjanak az élethez, és felismerjék: a tudás akkor válik valódi értéké, ha mások javát szolgálja. Az egyetem küldetése az, hogy Isten közelségét is megmutassa hallgatóinak – hangsúlyozta Birher Nándor Máté. Végül Isten áldását kérte a friss diplomásokra, családjaikra és jövőbeli szolgálatukra.

A hallgatók nevében Antal András, a hallgatói önkormányzat elnöke szólt a végzetekhez, az öregdiák-közösség képviselőjében pedig Kotánczi Hanna, az alumnitanács tagja köszöntötte az új diplomásokat. Mindketten hangsúlyozták, hogy a Pázmányon töltött egyetemi évek a közösségi összetartozás élményével ajándékozták meg őket. Antal András úgy fogalmazott: a Pázmány által részük lehetett időtálló, tartós, igaz barátságok kialakulásában. Kotánczi Hanna meghívta a végzősöket az alumniközösségbe, ami a tanulmányok befejezése után is megtartó hálót jelent.

A diplomaosztó a professor emeritusi címek átadásának alkalmá is. Idén professor emerita kinevezést vehetett át Fröhlich Ida, a Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kar korábbi dékánja, a Történelemtudományi Doktori Iskola oktatója, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, a perzsa-hellenisztikus-római kori zsidóság történetének és a holt-tengeri tekercsek irodalmának egyik legismertebb szakértője. Nevéhez fűződik a vallástörténet mesterszak elindítása, valamint a Történelemtudományi Doktori Iskola megszervezése és sok éven át tartó vezetése. A Pázmányon folyó ókortörténeti kutatást világviszonylatban is jegyzett műhelymunkává emelte. Munkásságát számos elismerés, köztük a Joachim Gnilka-díj fémjelzi.

Professor emeritus kinevezést kapott Hargittay Emil professzor, a BTK korábbi dékánhe-

lyettese, az Irodalomtudományi Doktori Iskola oktatója. Hargittay Emil, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, több mint négy évtizede a régi magyar irodalom egyik legkövetkezetesebb és legnagyobb tekintélyű kutatója. Tudományos munkásságának középpontjában a barokk irodalom és lelkiesség, mindenekelőtt Pázmány Péter életművének feltárása áll. Idén átvethette a Magyar Érdemrend tisztikeresztjét. Pázmány Péter örökségének hűséges gondozója, akit példaeértékű tanári és tudományos szervezői munkája is méltóvá tesz az elismerésre.

A PPKE BTK ezeregszáz hallgatója bölcsészettudomány (nyelv-, irodalom- és kultúratudományok; történelem-, művészet- és filozófiatudományok; alkalmazott bölcsészet), pedagógia és neveléstudomány, társadalomtudomány (politika-, nemzetközi és kommunikációtudományok; szociológia és gondoskodáspolitikai), pszichológia és mentálhigiéné, valamint szociális és segítő szakmák területén szerzett diplomát.

*

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem továbbra is a legkedveltebb hazai felsőoktatási intézmények közé tartozik, képzései iránt folyamatosan nő az érdeklődés. A Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kar a legnépszerűbb, idén több mint tizenkilencezren jelentkeztek ide.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Nem kell elmenniük...

(Mt 14,13–21)

A tanítványok józanul mérik fel a helyzetet. Későre jár, a környék elhagyott, a népnek pedig ennie kell. Javaslatuk kézenfekvő: „Bocsásd el a tömeget” (Mt 14,15), hogy mindenki maga gondoskodjék ételéről. Nem érzéketlenség szól belőlük, inkább annak belátása, hogy ez a feladat meghaladja az erejüket. A megszokott emberi logika szerint, akinek valamire szüksége van, keresse meg, vásárolja meg, oldja meg. Jézus válasza egészen más irányt szab: „Nem kell elmenniük, ti adjatok nekik enni!” (Mt 14,16)

Ebben a mondatban van valami, ami megállásra kényszerít. Jézus nem küldi tovább az éhező embert, nem mondja neki, hogy boldoguljon máshol, vagy keressen más segítséget. Megesik rajta a szíve, és gondoskodni akar róla. Ebbe a gondoskodásba bevonja a tanítványokat is: nekik kell észrevenniük a szükségét, odavinniük, amijük van, majd továbbadniuk azt, amit Jézustól kapnak.

A felszólítás első hallásra lehetetlennek tűnik. Hogyan adhatnának enni ennyi embernek? Jézus mégsem azt várja tőlük, hogy teremtsék elő azt, amijük nincs. Amikor kimondják, hogy mindössze öt kenyérük és két haluk van, nem kapnak szemrehányást. Inkább ezt hallják: „Hozzátok ide!” (Mt 14,18) Jézus nem a kevés miatt marasztalja el őket, hanem arra kéri őket, hogy bízzák rá, amijük van.

Talán itt ér össze leginkább a történetet a saját életünkkel. Mi is sokszor

érezzük úgy, hogy kevés az időnk, az erőnk, a türelmünk vagy a lehetőségeink. Szívesen segítenénk, de úgy látjuk, amit adni tudunk, alig számít. Pedig Jézus nem azt várja, hogy minden helyzetet megoldjunk, hanem hogy ne tartsuk vissza azt a keveset, ami már a kezünkben van: egy beszélgetést, egy látogatást, figyelmes jelenlétet vagy konkrét segítséget.

A csoda Jézus műve, a kenyér mégis a tanítványok kezén keresztül jut el az emberekhez. Krisztus ma is embereken keresztül vigasztal, erősít, tanít és gondoskodik. Nem lehet mindent „majd valaki másra” hagyni. Mindannyiunkat megszólít a másik ember magánya, éhsége vagy kiszolgáltatottsága. Ami a mi kezünkben kevésnek látszik, Krisztus kezében többé válhat annál, mint amit mi előre gondolnánk.

Az evangéliumi rész végén mindnyájan esznek és jóllaknak. Ez nemcsak egy csoda története, hanem annak a jele is, hogy Isten nem hagyja magára az embert szükségében. Talán mi is fel tudunk idézni olyan pillanatokat, amikor valaki éppen akkor volt mellettünk, amikor a legnagyobb szükségünk volt rá: egy szóval, egy gesztussal vagy egyszerűen a jelenlétével. Isten szeretete gyakran ilyen egyszerű módon ér el hozzánk. Nem kell megszokásitanunk a kenyeret. Elég, ha odaadjuk azt a keveset, amink van.

Monostori László

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Áldjad, ember, e nagy jódat!

A leggyakrabban énekelt miseénekeink között több olyan népéneket találunk, amelyek kifejezetten az Oltáriszentség titkát ünneplik. Ezek egyik leggyakrabban előkerülő darabja az *Áldjad, ember, e nagy jódat* kezdetű imádság, amit az *Éneklő Egyház* öt (ÉE 165), a *Hozsanna* pedig nyolc (SZVU 109) versszakkal közöl.

Dallama már a 17. századi *Magyar Cationale* lapjain és a bencés Kovács Márk 1842-es énekeskönyvében is szerepel, igaz, eltérő szöveggel: a Szent Péter és Pál (Két oszlopa igazságnak) és Szent István (Igaz hitnek plántálója) ünnepére írt ének kíséretéként.

Dúr hangneme emelkedett és méltóságteljes ünnepélyességet sugároz. Dallamvezetése kiegyensúlyozott, mozgása lépcsőzetesen, kisebb hangközökből építkezik, minden bonyolult hajlítást és nagyobb hangközugrást mellőz, dallamformálása pedig szillabikus: így kifejezetten alkalmas arra, hogy nagyobb gyülekezet közös énekévé váljon.

Négysoros versszakai szabályos formát követnek, 8-8-12-12 szótagúak. A sorok egyszerű, AABB rímképlettel záródnak, s minden strófa végén az „édes Jézus / áldott Jézus” szavak ismétlődése teszi litániaszerűvé éneklését.

Szentmihályi Mihály 18. század végi szövege a liturgia résztvevőjét szólítja meg (Áldjad, ember), majd Krisztus valóságos jelenlétének titka fölött elmélkedik. Az *Éneklő Egyház* szövegváltozatában a költemény végén meg is szólítjuk az Urat (itt van köztünk tested, véred, édes Jézus, itt van isten-emberséged, áldott Jézus). A *Hozsanna* által közölt verzió ezt kiküszöböli, és hosszabb kifejtést alkalmazva a szöveg stílusát egységesíti.

Első versszakai mintha a 33. *zsolttár* áldozási énekként használatos sorát („ízleljétek és lássátok, hogy milyen édes az Úr; boldog az az ember, ki őbenne bíz”) bontanák ki: az édes Jézusba vethetjük bizalmunkat, hiszen értünk adott teste és vére által ő lett „minden jónak nagy bősége” és „az égnek megnyitója”. Majd protestánsellenes éllel fogalmazza meg, hogy az Oltáriszentség nem pusztá jel vagy emlék, hanem benne maga Krisztus lesz életutunk tápláléka, őt vesszük magunkhoz a végórán (viaticum), hogy holtunk után üdvözítve az ő valóságos jelenlétébe fogadjon bennünket.

Gérecz Imre OSB

A HÉT LITURGIÁJA

A év

AUGUSZTUS 2., ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP (Vercelli Szent Özséb püspök, Eymard Szent Péter Julián áldozópap, Lehel) – Iz 55,1–3 (*Jöjjetek és egyetek!*) – Róm 8,35,37–39 (*Semmiféle teremtmény el nem szakíthat bennünket Isten szeretetétől.*) – Mt 14,13–21 (*Mindannyian ettek és jól is laktak.*) – **Zsolozsma:** II. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 222 – ÉE 591, Ho 222 – ÉE 144, Ho 123 – ÉE 540, Ho 150 – ÉE 190.

AUGUSZTUS 3., HÉTFŐ (Hermina, Ágost, Nikodémusz) – Jer 28,1–17 – Mt 14, 22–36.

AUGUSZTUS 4., KEDD – Vianney Szent János Mária áldozópap emléknapja (Domonkos, Dominika) – Jer 30,1–2.12–15.18–22 – Mt 15,1–2.10–14.

AUGUSZTUS 5., SZERDA – Szűz Mária római főtemploma felszentelésének emléknapja – Havas Boldogasszony (Emőd, Krisztina) – Jer 31,1–7 – Mt 15,21–28.

AUGUSZTUS 6., CSÜTÖRTÖK – URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA ÜNNEPE (Berta) – Dán 7,9–10.13–14 vagy 2Pét 1,16–19 – Mt 17,1–9.

AUGUSZTUS 7., PÉNTEK – Szent II. Szixtusz pápa és társai vértanúk vagy Szent Kajetán áldozópap emléknapja (Ibolya, Donát) – Náh 2,1,3; 3,1–3.6–7 – Mt 16,24–28.

AUGUSZTUS 8., SZOMBAT – Szent Domonkos áldozópap emléknapja (László, Eszmeralda) – Hab 1,12 – 2,4 – Mt 17, 14–20.

AUGUSZTUS 9., ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP (A keresztről nevezett Szent Teréz Benedikta [Edith Stein] szűz és vértanú, Európa társvéddöntője, Emőd, Román) – 1Kir 19,9a 11–13a (*A hegyen járulj az Úr színe elé!*) – Róm 9,1–5 (*Inkább azt kívánám, hogy magam legyek átok alatt testvéreimért.*) – Mt 14,22–33 (*Parancsold meg, hogy a vízen hozzád menjek!*) – **Zsolozsma:** III. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 119 – ÉE 540, Ho 271 – ÉE 360.

Evangelium és liturgia

(30.)

Görögkatolikus templomainkban a pünkösd utáni tizedik vasárnapon a Szent Liturgiában a holdkóros meggyógyításáról olvassuk az evangéliumi szakaszt, amihez még hozzákapszódik az a két vers, hogy Jézus másodszor jövedőli meg szenvedését (Mt 17,14–23a). A liturgikus szövegek ezen a vasárnapon az első hangból valók. Ugyanis véget ért a nyolchetes ciklus az egymás utáni hangok (és szövegek) sorrendjével. Újrakezdjük tehát a kört. Az elnevezésben továbbra is megmarad az alapelvünk, hogy a pünkösd utáni vasárnapoknak nincs külön elnevezésük. Így a kinyilatkoztatott evangéliumi szöveg továbbra sem kötődik a liturgikus énekek szövegéhez. De azért mindig lehet találni kapcsolódási pontokat, mint most is.

Az ember esendő volta. A történet bevezető mondata azonnal ráirányítja erre a figyelmet: az ismeretlen ember Jézushoz fordul segítségért. Nem is egyszerűen, mert térdre hullik előtte, és úgy könyörög (Mt 17,14). Sőt, halljuk, hogy a tanítványok sem tudják meggyógyítani, mivel kevesek hozzá. Mint az ember általában. Ráadásul Jézus még azt is megmondja, hogy „hitetlen és romlott nemzedékről” van szó! Jól látható, hogy mennyire esendő az ember. Liturgikus énekeink magasabb szinten szólnak erről: nemcsak kicsik és esendők vagyunk, hanem – ami még ennél is rosszabb – bűnösök. A vecsernye legelső énekében máris erről éneklünk Urunkhoz: „add meg bűneink bocsánatát”. De a másodikban már öntudatosává válik a gondolatunk: Ő az, „aki bűneinkből megváltott minket”. Sőt a harmadik szerint „a világot megmenté a gonoszoktól”. Lehetne még folytatni az énekek idézését. A lényeg egyrészt az ember esendő volta, másrészt az, hogy ez lelkileg is érvényes.

Jézus nagysága. Ámde rögtön megjelenik Jézus nagysága is. Jézus „ráparancsolt, s az ördög kiment” a megszállott fiúból (Mt 17,18). A második isteni személyként ő mindenre képes. A nagy ünnepek vecsernyéjének prokimenje így szól erről: „A mi Istenünk a mennyben és a földön, amit akar, mindent véghez visz” (Zsolt 135,5). Hatalmának az embert megszállva tartó gonosz lélek sem tud ellenállni! Az egyik stízhirában egyenesen ezt énekeljük: „Kegyelmek királya lévén az égnek és földnek, ó Üdvözítő”, s így „legyőzve a halált, nekünk életet ajándékozott”. Életet: nemcsak a földön, de a mennyekben is!

A hit szerepe. Hittel járult Jézushoz az előtte térdre hulló ember. Megvolt a hit a tanítványokban is, de ahhoz, hogy csodát tudjanak művelni, nem elég egy hétköznapi, mustármagnyi, „gyenge hit” (Mt 17,20), amint Jézus mondja nekik. Nem véletlen, hogy egy másik alkalommal maguk a tanítványok kérik Jézustól: „Növelj bennünk a hitet!” (Lk 17,5) Nemcsak nekik szükséges ez, hanem nekünk is. Sőt, elsősorban nekünk. Ezért is énekeljük ezen a vasárnapon: „az igaz hitben erősítsd meg a te Egyházadat, Krisztus”, és benne mindnyájunkat. Hitünk csúcsát pedig az jelenti, hogy esendőségünkben belátjuk, Jézus földi életének útja: „Megölik, de harmadnap feltámad” (Mt 17,23), amivel a vasárnapi evangéliumi szakasz befejeződik.

Ivancsó István

Vianney Szent János

Augusztus 4.

Gyermekkora a francia forradalom időszakára esett. Titokban, éjszakánként járt hittanórákra, a kolostorukból elűzött apácák tanították. Elsőáldozó egy pajtában lett, amely elé, hogy eltereljék a hatóságok figyelmét, szénásszekeret húztak. Iskolába keveset járt, mert a mezői munkákban kellett részt vennie. Ezért alig tudott írni és olvasni. De nem volt különösebben tehetséges sem: amit tanult, nagyon hamar elfelejtette. Ugyanakkor kamaszként feléledt benne a papi hivatás vágya. Egy művelt pap, Balley maga mellé vette, és felkészítette a papszentelésre. Ám csak a lyoni érseki helynök segítségével sikerült végül a terv, aki Balley barátja volt, és János mellé állt. Mivel gyatra tanulmányi eredményei voltak, így indokolták a papságra való alkalmasságát: „Jámbor lélek, ismeri a rózsafüzért, és tiszteli a Szűzanyát. A többi a kegyelem és a szíve majd elvégzi.”

Első miséjét 1815. augusztus 14-én mutatta be a szemináriumi kápolnában. Felszentelése után Balley káplánja lett. Ő hamarosan a gyóntatójává választotta Jánost, majd szeretettel és humorral bevezette az imádságba és a példás aszketikus életbe. Miután Balley két és fél év múlva elhunyt, Jánost plébánoshelyettesi kinevezéssel Ars-ba küldte

a püspöke. Az elkereszténytelenedett faluban János minden apostoli buzgósága ellenére nagyon egyedül érezte magát, bár a magányt, a csendet nagyon szerette.

Megérkezése után két évvel súlyos lelki válságon ment át. Kérte a lyoni érsektől, hogy elhagyhassa Ars-t. Ez volt az első menekülési kísérlete, amelyet még több is követett élete során. Az érsek áthelyezte Salles-ba, csak hogy a Saone folyó éppen áradásban volt, és néhány hívő tiltakozott a távozása ellen, így végül nem tudott elutazni. Feladta távozási tervét, és belevetette magát a munkába: felújította az öreg templomot, és a környékbeli falvakban részt vett a hitélet fellendítésére tartott népmisziókban. Csak hogy prédikálni sehova sem hívták, többnyire csak az egyik sarokban gyóntathatott.

Miközben a többi pap között – mint ő mondta magáról – olyan volt, mint a falu bolondja, azokat a lelkeket, akik rábízták magukat, a tökéletesség útjára vezette. Néhány család, akiket megragadott János szava és élete, áttelepült Ars-ba, így lassan maga a falu is megváltozott. Az ars-i iskolát 1826-ban a szegény és szülők által elhagyott kislányok otthonává alakította át.

Sok nehézséggel, áskálódással és kísértéssel kellett megküzdnie, de aztán megtalálta a maga útját. Ars-ban a hit lassan éledni kezdett. János éjjel-nappal gyóntatott, és kiderült, hogy ismeri a szívek titkait. Az évenként Ars-ba zarándokló emberek száma végül már lassan meghaladta a százazretet, annyian akartak Jánostól lelki tanácsokat kérni. Halála előtt mindenét szétosztotta a szegények között.

L.K.

Amikor Jézusról szól a rap

Interjú a közösségi médiában evangelizáló Manuel Sandesh ferences szerzetessel

Az indiai származású Manuel Sandesh testvér az ausztriai ferences rendtartomány tagja. Úgynevezett „Franzluencer”, aki feladatának a digitális evangelizációt tartja: mintegy 1,6 millió követőhöz szól a közösségi médiában, ferences lelkülettel. Manuel testvér keresztény szemmel vizsgál meg égető kérdéseket, a rap műfajában énekel Jézusról és a szentekről, és „Nevetni szabad!” mottóval önironikus vicceket mesél. Vallja, hogy az embereket nem téríteni kell, hanem hidakat építeni feléjük, kreativitással, örömmel és emberséggel szólni hozzájuk, mert Jézust elsősorban az életünkön keresztül oszthatjuk meg másokkal.

– Hogyan ismerte meg a ferenceseket, és mi vonzotta bennük?

– A családban generációk óta keresztény, gyakorló vallásos életet élünk. Tizenhét évesen, a pubertáskor után az embert sok kérdés foglalkoztatja. Mi az élet értelme? Hová tartunk? Miért pont Indiában születtem, és miért nem, mondjuk, Amerikában? Ezek a gondolatok jártak a fejemben. Már akkor is volt bennem érdeklődés a filozófia iránt. Eredetileg az orvosi egyetemre készültem, meg is írtam a felvételit, de aztán úgy éreztem, szeretnék egy szabad évet, amit egy ferences kolostorban töltenék el. A ferencesek a szomszédságunkban éltek, együtt fociztunk, röplabdáztunk velük, vidám, jókedvű emberek voltak. Köztük találtam meg a lehetőséget arra, hogy elbeszélgezzünk a kérdéseimről. És vonzott az a vidám, nyitott légkör is, amire fiatalon nagy szükségem volt. Így az

egy év leteltével ott maradtam, és elkezdtem a jelöltséget. Szó szerint beleszerettem Assisi Szent Ferenc szellemiségébe, lenyűgözött a zsenialitása. Ennek már huszonhat éve.

– Mi ragadta meg ennyire Szent Ferencben?

– Az embersége. Ez a szó kulcsfontosságú számomra, erre tanított meg Jézus, és Ferenc is, aki teljesen emberi volt és egyszerű. A szenteket sokszor elérhetetlen, magasan felettünk álló személyeknek képzeljük el, ő azonban egy mezítlábas, vidám, kreatív ember volt, aki nővéreinek szólította a Napot, és végtelen szeretettel fordult a testvéreihez. Van egy kedvenc történetem róla, ez indított arra, hogy elkötelezzem mellette az életemet: Egyszer három rabló ment be a kolostorba lopni. A gvardián miután megverte, elzavarta őket. Ferenc épp akkor érkezett látogatóba, és megérezte a feszültséget. Amikor megtudta, mi történt, azonnal szaladt a konyhába, bort és kenyeret vett magához, majd kiment az erdőbe a rablók után. „Rabló testvérek!” – így szólította meg őket, ahogy a Napot is. A rablók megdöbbenek, mert mindenki csak szidta meg verte, de valaki most szeretettel testvéreinek hívta őket. Ferenc leült közjük, együtt ettek. A legenda szerint az egyik rablóból később gvardián lett abban a kolostorban, ahonnan lopni akart. Ez az emberi, ugyanakkor Jézust szerető jelenlét egyszerűen lenyűgöz Szent Ferencben.

– Hogyan lett része az életének a zene?

– Amikor elkezdtem a rendi életem, szerettem volna megtanulni valamilyen hangszeren játszani. Gitározni kezdtem, és egészen magával

ragadott a zenélés, annyira, hogy még választás elé is állított. Úgy éreztem, ha nem mehetek zenét tanulni, kilépek. Nem engedtek el, inkább engedélyezték a zenetanulást. Diplomát szereztem indiai zenéből, indiai filozófiából, később pedig a nyugati filozófiából és teológiából is. 2009-ben szenteltek pappá, utána három évig káplán voltam Bangalor-ban. Mintegy tízezer család tartozott az egyházközséghez, úgyhogy minden vasárnap tíz misét tartottunk, és a három év alatt háromszáz keresztelőt, kétszáznyolcvan házasságkötést.

– Mi vezette Ausztriába?

– Az osztrák tartományfőnök egyszer ellátogatott Indiába, az én tartományfőnököm pedig megemlítette neki, hogy van itt egy fiatal szerzetes, aki megőrül a zenéért. Akkorra már hat CD-m jelent meg. Az osztrák atya ezzel invitált: „Ausztria tele van zenével, jöjjön csak bátran! Főleg, hogy nálunk kevés a testvér, szükségünk van a segítségre.” Így kerültem Ausztriába. Klasszikus gitárt tanultam, két éve pedig elvégeztem a jazz- és popének alapképzést is.

– Honnan ered a rap és a dalszerzés iránti elköteleződése?

– A képzés alatt kórust vezettem, több lemezem is készült. Aztán elkezdtem klasszikus gitárkoncerteket adni, de rájöttem, hogy ezzel csak egy szűk elitet érek el. Én az egyszerű emberekhez akartam eljutni, és hidat építeni azok felé, akik nem járnak templomba. Különösen Ausztriában és Németországban sokan kiléptek az Egyházból, mégis keresnek valamit. Feltettem magamnak a kérdést: mit hallgatnak

a mai fiatalok? Rapet. Nem keresztény dalok vannak a Spotify-listáikon. Megszerettem a rapet mint műfajt, de keresztény üzenettel, Jézustól, a szentekről és az emberségről szólnak a dalaim.

– Egy interjúban úgy fogalmazott, hogy „nehezen emészthető” ez a zene.

– A Katolikus Egyház nagyon ragaszkodik a hagyományokhoz, aminek a rap természetesen nem része. Az valami egészen más. Volt, aki azt írta, hogy amikor a templomban szól a rap, az ősei forgolódnak a sírjukban. Mások azt mondták, hogy diszkót csinálók a templomból. Ilyenkor viccesen azt felelem: „Igen, és én vagyok a DJ.” A rap szó hallatán sokan a drogokra és az erőszakra gondolnak, pedig ez csak egy nyelvezet, egy zenei műfaj, kifejezőeszköz. A lényeg, hogy mi a tartalom. Az idősebbek néha kikövetnek, ha rap dalt töltök fel. A fiatalok pedig akkor, ha hagyományosabb egyházi énekkel jövök ki. Rádásul az algoritmust is figyelembe kell venni. Az internet akkor dob fel téged, ha egy bizonyos piaci résben maradsz. Ezért ma már két külön csatornát működtetek: egyet a rapnek, egyet a hitéleti zenének. Az a típus vagyok, aki vallja, hogy szükség van a változásra. Az Egyháznak nem kell sodródnia a korszellemmel, de lépést kell tartania a világgal, különben elveszíti az embereket. Nem szabad túl gyorsan változtatni, az sokkoló, de lassan haladni kell.

– Mióta használja a közösségi médiát erre a célra?

– Már közel húsz éve jelen vagyok a YouTube-on. Először feltöltöttem a dalaimat, majd a prédikációkat is. Ez segített leküzdenem a lánpalázat. A rendtársak csodálkoztak, hogy miért csinálom ezt. Aztán jött a koronavírus-járvány, és hirtelen minden plébános kamerát vásárolt, elindította a livestreameket. Akkor döbrent rá az Egyház, mennyire fontos a digitális jelenlét. Évekkel ezelőtt mondtam a bécsi ifjúsági felelősöknek, hogy csináljanak TikTok-csatornát,

Martos Levente Balázs püspök és Manuel testvér közös posztot készít

mivel a fiatalok azt pörgetik, és egyáltalán nincs keresztény tartalom. Azt mondták: „Nem, a TikTok nem való az Egyháznak.” Aztán tavaly ők is elindították. Öt évet veszítettek. Várjuk, hogy jöjjenek a templomba a fiatalok, holott nekünk kellene oda mennünk, ahol ők vannak. Sajnos úgy látom, az Egyház lomha, nem reagál elég gyorsan a változásokra. Másképp kell gondolkodnunk, mert a templomok kiürültek. Ezért fontos, hogy így is jelen legyünk az emberek között. Az Egyháznak ugyanis van mondanivalója, de ott kell elmondania, ahol az emberek vannak.

– Egy-egy TikTok-videótól mennyire jutnak el az emberek a következő lépésig?

– Jelenleg mintegy 1,6 millió követőm van a különböző platformokon. Olyan ez, mint egy

óriási digitális plébánia, miközben hétköznapi a templomokban jó, ha tízen ülnek egy-egy misén. Elfogadom, hogy ez csak egy szikra, de mégis valami. Ha megkérdem a követőket, hogy kiért imádkoznak, egyetlen poszt alatt négyezer imakérést kapok. Egyre több a személyes találkozás is. Nő azok száma, akik így találhatnak rá az Egyházra, nálam keresztelkednek vagy házasodnak. Tavaly a Vatikánban jártam a katolikus influenszerek találkozóján, ahol maga a pápa és Tagle bíboros is jelen volt, mert elismerték e terület kiemelt fontosságát. Magyarországra is emiatt kerültem most. Ez is a személyes találkozás terepe lett.

A vonatúton Bécsből Budapestre tartva részem volt egy tanulságos beszélgetésben. Baseballsapka, farmer, tornacipő volt rajtam, az útitársam csodálkozott, hogy pap vagyok.

Elmondta, hogy egyházi iskolába járt, de olyan merev és szigorú volt a légkör, hogy ez elvette a kedvét a templomba járástól. Megvallotta, hogy hinni most is hisz, de unalmasnak találja a misét. Adtam két taukeresztes baseballsapkát a fiainak, és ajánlottam, hogy kövesse a csatornámat, maradjunk kapcsolatban. Ha arra biztattam volna, hogy menjen el a templomba, biztosan megszakadt volna a beszélgetésünk. Nem szeretem a „tériteni” szót, azt, hogy a meggyőződésünket át akarjuk adni más embereknek. Ha Jézust szeretnénk megosztani másokkal, akkor az emberek nem abból tanulnak tőlünk, amit mondunk, hanem abból, amilyenek vagyunk. Az életünk, a testünk a *Biblia*.

– Többször is megfogalmazta, mennyire fontosnak tartja az emberséget. Mi jelent Önnek?

– Van egy tetoválás a karomon. Bécsben csináltattam, mert egyszer egy akció keretében keresztet tetováltathatott magára, aki akart. Én azt mondtam, az üzenetemet varratom magamra, hogy meg tudjam mutatni a koncerteken: „Az emberség a legnagyobb vallás.” Alatta pedig ez áll: „Jézus.” Az emberséget ugyanis Jézustól tanulom. Olyan emberi volt! Odafordult az emberekhez, észrevette, mire van szükségük. Assisi Szent Ferenc is Jézus példáját követte. Nagy szükség van az emberségre. Újra normálisnak kellene lennünk. Szomorú, hogy ma már külön hangsúlyozni kell: legyünk normálisak! Annak születünk, de a társadalom számtalan hatása eltávolít minket ettől.

– Mi a feladata a bécsi közösségben, és hogyan fogadják el a rendtársai?

– Fő feladatam az úgynevezett digitális evangelizáció. Ahogyan már mondtam, kezdetben nem vettek komolyan. Azt gondolták, ez az indiai testvér zenét tanul Bécsben, aztán majd visszamegy a hazájába. Ma már a közösség tagja vagyok, és a rendtársaim kilencvennyolc százaléka teljes mértékben támogat. Van olyan

kilencvenéves atya, akivel közösen forgattunk videót. Elias, a legjobb barátom és rendtársam rendszeresen szerepel a tartalmaimban. Egy másik testvér a szövegírásba segít be. Ha koncertem van, mindenki támogat a helyettesítésben. Nagy barátsággal vannak irántam, megértették, hogy korunkban elengedhetetlen ez a szolgálat, én pedig rendkívül hálás vagyok ezért.

– Lát változást az egyházi kultúrában?

– Nagy az ellenszél, de lassan megértenek engem az emberek. A Katolikus Egyházban általános, hogy minél szomorúbb valaki, annál szentebbnek tartják. Pedig valójában ez téves felfogás. Ha az emberek csak a szomorúságot látják rajtunk, nem fognak kedvet kapni ahhoz, hogy misére jöjjenek. Öröme vágyanak, és én

ezt az örömet szeretném közvetíteni feléjük. Keresztény táncdalokat is szerzek, hogy a fiatalok táncoljanak. A humor is fontos része annak, amit csinálok. Jézus is nevetett, még ha a *Biblia* nem is beszél erről. És bizonyára táncolt is, hiszen ez akkoriban a zsidó kultúra természetes része volt. Lassan halad ez a folyamat, tudom, hogy a munkám csak csepp a tengerben. De minden csepp számít.

– Kiválóan beszél németül, és nagyon tesszik, hogy otthon van az osztrák zenében, még jódlizik is. A dalaiban pedig dicséri az ország szépségét.

– Amikor Indiában éltem, azt sem tudtam, hol van Ausztria, és soha nem terveztem, hogy Európában fogok lakni. Amikor jódlizok egy koncerten, nagyon boldogok az emberek, és egészen másként figyelnek arra, amit Jézusról mondok. Kihasznlom a lelkesedésüket, hogy beszélhessek nekik az örömhírről. Nagyon fontosnak tartom, hogy a szerzetes igyekezzen megismerni annak az országnak a kultúráját, ahol él vagy szolgál. Ha Magyarországon élnék, sok magyar népdalt énekelnék.

– Mit szeretne leginkább átadni a fiataloknak?

– A legfontosabb témáim az emberség és a nyitottság. Azokat szeretném megszólítani, hidakat építeni feléjük, akik távol vannak az Egyháztól. Általánosságban azt látom, hogy az Egyház túl keveset tesz a fiatalokért és a gyerekekért. Kevés a kifejezetten nekik szóló gyermek és ifjúsági szentmise. Több energiát, időt és figyelmet kell fordítanunk erre a területre, mert csak így nőhet fel az Egyházban egy következő nemzedék. Ha kreatívak és nyitottak leszünk, akkor sok gyermek és fiatal érkezik majd közeink.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

Gyalogosan zarándokoltak fiatalok az egyházmegyei búcsúra Palánki Ferenc megyéspüspökkel

A MENÖK – Merjünk Növekedni Krisztusban! – egyházmegyei ifjúsági tábor Kálmán József plébános, egyházmegyei ifjúsági referens vezetésével a tiszafüredi Assisi Szent Ferenc Lelkigyakorlatos Házban tartották, majd a közel száz fős fiatal közösség leveleken folytatta tovább táborozós életét. Itt csatlakozott hozzájuk Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, aki együtt gyalogolt velük Máriapócsra.

Palánki Ferenc szentmisét mutatott be a Szentháromság-plébániatemplomban, majd onnan gyalogos zarándokként kísérte a diákokat Máriapócsra, az egyházmegyei búcsúra.

A szentmise elején Lengyel József leveleki plébános köszöntötte a résztvevőket, ezt követően az egyházmegye főpásztora Kálmán József, Csapó Márton és Papp Tamás atyák koncelebrálásával mutatott be szentmisét.

A püspöki szentmisére megérkeztek az egyházmegye oktatási és

szociális intézményeinek vezetői, szülők és más érdeklődők, akik csatlakoztak a gyalogos zarándoklathoz, így több mint kétszáz fő indult útnak Máriapócs irányába.

A megfáradtakat az ófehértói egyházközségben várták meleg ebéddel, majd útjukat folytatva a délutáni órákban érkeztek meg

a kegyhelyre, ahol imádság, ének és áldás zárta a napot.

A zarándoklat résztvevői másnap, július 26-án együtt vettek részt a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye búcsúján.

Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Idén is Győrben tartották a Veszprémi Főegyházmegye családtáborát

A közös imádság, az értékes előadások, a családi beszélgetések és a felszabadult együttlét öröme határozta meg a Veszprémi Főegyházmegye idei családtáborát, melyet július 15. és 19. között rendeztek meg Győrben, az Apor Vilmos Kolégiumban. A találkozás idén is lehetőséget teremtett arra, hogy a családok, kiszakadva a mindennapok rohanásából, egymásra, közösségükre és Istenre figyeljenek.

A sokszínűen összeállított programok minden korosztály számára tartogattak élményeket. A gyerekeket játékos foglalkozások, mesék, diavetítések és közösségi programok várták. A családok együtt élhették át a sárkányhajózás örömeit, múzeumlátogatáson vehettek részt, esténként pedig kötetlen beszélgetések, közös játékok és vidám közösségi alkalmak erősítették az egymás iránti bizalmat.

A közös szentmise, a zsoltos, az esti imák és a taizéi imaóra lelki keretet adtak a napoknak.

Meghívott előadóként Uzsálné Pécsi Rita az emberi élet különböző szakaszairól, a családi kapcsolatok fejlődéséről és a hitből fakadó reményről beszélt. Az előadásokat házaspáros

beszélgetések és kiscsoportos megosztások követték, melyek során a résztvevők saját életük tapasztalatait is megoszthatták egymással.

Nagy érdeklődés kísérte Pap Dorka előadását is, aki a digitális eszközök használatának kihívásairól szólt. A résztvevők gyakorlati tanácsokat kaptak arra vonatkozóan, miként segíthetik gyermekeiket abban, hogy a technológia valójában az ember javát szolgálja, miközben megőrizik a személyes kapcsolatokat és a szabad játék pótolhatatlan értékét.

A tábor egyik kiemelkedő eseménye volt a szombati hálaadó szentmise, amelyet Udvardy

György veszprémi érsek mutatott be. A szombat esti kötetlen beszélgetés alkalmával a résztvevők személyesen is feltehetik kérdéseiket a főpásztornak.

A családtábor évről évre gazdagítja a személyes találkozások. A közös étkezések, az esti beszélgetések, a gyermekek önfeledt játéka és a családok egymásra figyelése mind hozzájárult ahhoz, hogy a résztvevők megerősödve térjenek haza. Ezt fogalmazta meg az egyik résztvevő édesanyja is: „A családtábor számunkra nemcsak kikapcsolódás volt, hanem igazi lelki feltöltődés. Jó volt megtapasztalni, hogy mennyien járjuk ugyanazt az utat, ugyanazokkal a kérdésekkel és örömmel.

Nemcsak élményekkel, hanem új barátságokkal is gazdagodva, megerősített hittel és hálattal szívvel indultunk haza.”

A Veszprémi Főegyházmegye családtábora kétféleképpen bizonyítja, hogy az együtt megélt hit, az egymásra figyelés és a családok közössége valódi erőforrás a mindennapokban.

Az együtt töltött napok nem csupán emlékként maradnak meg a résztvevők szívében, hanem olyan lelki útutalóként is, amely hosszú időre elkíséri őket családi és közösségi életükben.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Elindulunk a szeretet útján?

Böjte Csaba ferences szerzetessel
a Balatoni Csillagösvény Missziós Körúton

A Magyar Örökség díjas Marosszéki Kodály Zoltán Gyermek- és Ifjúsági Kar július 10. és 16. között tizenharmadik alkalommal vett részt a Balatoni Csillagösvény Missziós Körúton. Estéként Böjte Csaba OFM különböző helyszíneken mutatott be szentmisét. A kórus a liturgiákon zenei szolgálatot látott el, majd koncertet adott. Július 15-én este a Csillagösvény balatonfüredi, Koloska-völgyi helyszínére látogattunk el.

A Balaton-felvidék erdős lankái között vezet az út a Koloska-völgybe, amely Balatonfüred arácsi városrészének északi peremén, a nyüzsgő tóparti élettől néhány kilométerre található, erdők ölelésében. Csendes, nyugalmat sugárzó táj ez: a Koloska-patak, árnyas ösvények, mészkősziklák, bükkösök és tölgyesek, kis források, tisztások alkotják. A völgy ad otthont a Gyermek Jézus szentélyének, ahol gyermekáldásért, a gyerekek, unokák felneveléséért imádkoznak a zarándokok.

A Boldogasszony Iskolanővérek erdélyi missziójának fenntartásában működő kórus, amelyet európai kórusversenyek első díjaival, arany fokozataival ismertek el, idén ismét bejárta Böjte Csaba testvérrel a Csillagösvény balatonalmádi, sokorópátkai, zirci, balatonfűzfői, siófoki, búcsúszentlászlói, balatonfüredi és szegedi állomásait. A korábbi utak során „összeénekelték, összeprédikálták” otthonuk, a szovátai Marianum Ház felépítésének és berendezésének költségeit. Idén különösen fontossá vált számukra az adományozók megszólítása.

A Koloska-völgyben népes közösség gyűlt össze a szentmisére és az azt követő koncertre. A főcelebráns és szónok Böjte Csaba volt, Fodor János balatonfüredi plébános koncelebrált. Csaba testvér a napi evangéliumhoz kapcsolódva kifejtette, miért kell az embernek vállalnia a „kicsinységet”, és mit is jelent ez. Írásunkban csak a gondolatait tudjuk tolmácsolni. Lehetetlen volna visszaadni humorral fűszerezett, gyakran önironikus hangnemét és közvetlenségét, amellyel arra buzdított, hogy induljunk el Jézus útján, és higgyük el: képesek vagyunk kiszerezni egymásból a jót. Lélektől lélekig ható beszéde minden jelenlévőben megerősítette azt az érzést, hogy jó dolog szeretni, jó a másikhoz lehajolni, segíteni.

A keresztények feladata

Böjte Csaba szerint a mai világ egyik legnagyobb metyelje a hatalomvágy, amely háborúhoz, gyűlölethez és megosztottsághoz vezet. Jézus Krisztus példája ezzel szemben azt

mutatja, hogy az igazi nagyság a kicsinység, az alázat és a szolgálat vállalásában rejlik. Isten nem hatalommal, hanem gyermekként érkezett közénk, és egészen a kereszthalálig vállalta a kiszolgáltatottságot. Jézus nem azért jött, hogy elítélje, hanem hogy szeretettel megváltsa az embereket. Ezért a keresztények célja nem lehet a másik legyőzése, hanem csak a szolgálat és a szeretet gyakorlása. Aki a közösségben a legegyszerűbb feladatokat is készséggel vállalja, az válik igazán naggyá. Böjte Csaba példaként említette Assisi Szent Ferencet és Szent Bonaventurát, akik alázatukkal és szolgálatukkal újították meg az Egyházat. Bonaventura még bíborossá kinevezésekor is mosogatót, mert a szolgálat fontosabb volt számára a méltóságnál.

Böjte Csaba ezután számos személyes történettel szemléltette, hogy a szeretet képes megváltoztatni az embert. Beszélt nevelőot-

megkopott a templom. A ferences szerzetes felhívta a most szentelt ferences pap régi osztálytársait, hogy jöjjenek segíteni, kifesteni a templom falait. „Mindenki rögtön azt mondta: megyünk, számíthat ránk, pap bácsi!”

Egy másik történet arról szólt, hogy Csaba testvér egy problémás fiúhoz hívta az iskola igazgatója. Rögtön gondolta, hogy nagy lehet a baj: „A gyerek nyolc tantárgyból bukik, verekszik, hangoskodik. A tanárok azt kérik, vigye másik iskolába” – mondta neki az igazgató. „Vihetem, de vele együtt viszem ezt a lökötséget is, másra sózzam rá?” – kérdezte Csaba testvér, aztán fagyizni vitte a fiút. „Közömbös dolgokról beszélgettünk, oldódott a feszültség, s kibújt a szög a zsákból: Minek kell egy nőnek gyermek, ha egész nyáron egyszer sem látogatja? A fiú édesanyja ugyanis külföldön dolgozott, s még a gyerek telefonját is letiltatta, hogy ne zaklassa. Csaba testvér mindennek ismereté-

honokban felnőtt gyermekekről, köztük egy egykori utcagyerekről, aki ferences pap lett a Szentföldön. Csaba testvér nemrég tért haza Jeruzsálemből, egykori gondozottja pappá szenteléséről. „Kilenc társával együtt szentelték. Olyan jó volt ott állni, és a hajdani utcagyerek előtt letérdelni, fogadni újmiséis áldását, aztán pedig elkísérni Kafarnaumba!” – mondta. Böjte Csaba arról is beszélt, hogy ottjártakor megtapasztalta, „szenvet a szentföldi ferences közösség”, megfogytak a zarándokok,

ben mégis rá tudott mutatni egy más nézőpontra. Ezt mondta a fiúnak: „Ti tizenegyen vagytok édestestvérek, te vagy a nyolcadik a sorban. Nézz körül, hány olyan nőt látsz, aki vállalta nemhogy a nyolcadik, de akár csak a harmadik, negyedik gyereket? Téged vállalt az anyukád, kihordott, nevelt. Ötéves voltál, amikor hozzánk kerültél. Anyukád látta, hogy eladósodott, nem boldogul egyedül, akkor jött, és kérte, hogy vállaljunk téged és a testvéreidet, amíg talpra áll. Most nagyon keményen

dolgozik a mezőgazdaságban, hogy pénzt gyűjtsön, és megadja a tartozásait. Reméljük, hogy karácsonykor eljön.” A fiú tágra nyílt szemekkel nézett és hallgatott. Aztán, hála Istennek, nem bukott meg, minden tárgyból javított, és Csaba testvért sem hívta többet az igazgató. „Eltelt három év. Gyulafehérváron, a teológián tartottam előadást a kispapoknak. Az utolsó nap jött egy nagy busz, a mi gyerekeinket hozták fel Déváról, köztük őt is. Ez a fiú odajött hozzám: »Pap bácsi, írtam egy verset a szeretetről, meghallgatja?« Érdemes-e hát szeretettel bánni azzal is, aki a tekintélyedet megrángatja?”

Csaba testvér életpéldái mind arról szóltak, hogy mindenből kiszerethető a jó, türelmes párbeszéddel és szeretettel felszínre hozható a belátás, megváltoztatható az ember. A ferences szerzetes így fejezte be beszédét: „Nem tudom, sikerült-e meggyőzni magukat. Elindulunk a szeretet útján? Nekünk egyszerű a dolgunk. Jézus Krisztus egyetlen parancsot adott, a szeretet parancsát. Nem azt kérte, hogy gyomláljuk ki a dudvát a búza közül, hanem azt, hogy tegyük a jót.”

Egy szemvillantásból értjük egymást

A Magyar Örökség díjas Marosszéki Kodály Zoltán Gyermek- és Ifjúsági Kart Nagy Éva M. Vera nővér és Czako Gabriella, a rend társult tagja vezeti. Együtt érték el azt, hogy Szováta és hét Nyárad-menti falu gyerekeinek körében nemzetközi elismertségre vezető kórusélet bontakozott ki. A zenei nevelés, amelyet erős szakmaiság jellemez, mégis másodlagos csupán. A marosszéki gyermekkarban a lényeg, a tulajdonképpeni cél a misszió: a léleknevelés és a közösségépítés. A szováti, parajdi, vármezei, nyáradremetei, nyáradköszvényesi, mikházi, székelyhodosi és jobbágytelki gyerekek, fiatalok

életre szóló élményekkel gyarapodtak a kórus megalakulása óta eltelt több mint két évtized során. Vera nővér meghatottan mondja: „Óriási öröm, hogy vannak, akik mindazt, ami a huszonkét év alatt felépült, tovább fogják vinni. Ők a legfontosabbak nekem. A tanítványból frissen zenepedagógussá lett Sebestyén-Dósa Eszter, akivel egy szemvillantásból értjük egymást, az anyukák, akik gyerekeik kirepülése után is segítenek bennünket, a volt kórustagok, akik visszajárnak a párjaikkal együtt és segítenek. Olyan jó ez a stáb!”

Nagy Éva M. Vera nővér és Czako Gabriella 2004-től vándortanítónként járta az iskolákat a Sóvidék és a Felső-Nyáradmente falvaiban. Nemcsak a Kodály-módszert, hanem a népi hagyományok művelését, a klasszikus zene szeretetét is elvitték a székely gyerekek közé. Létrejött körülöttük egy nagy közösség, és a „Kárpát-medence legszebb telkén” megépült a Marianum Ház, amely 2016-tól része a Kárpát-medencei Népfőiskolai Hálózatnak.

A zenei neveléssel számos korosztályt igyekeznek elérni: a kórusműhelyben hat hónapos kortól ringató foglalkozásokat tartanak, majd zeneóvoda, előképző, kicsinyek és nagyok kórusa várja a gyerekeket, a felnőtt kórus tagjai pedig a szülők, a nagyszülők, az egykori tanítványok. Mindemelllett nagy hangsúlyt kap a kultúra átadása, és sokféle módon segítik a hátrányos helyzetű gyerekeket. A Marianum Házban számos képzésnek adnak otthont, van sakk és torna, közösség házaspároknak, volt tanítványoknak, előadások, lelkinapok, lelki gyakorlatok, családi napok, táborok – mutatja be Vera nővér a Marianum szerteágazó tevékenységét, majd hozzáteszi: „Igazi nagycsalád vagyunk. S ehhez a Csillagösvény is sokat tett hozzá. Évről évre együtt töltünk tíz napot, ez igazi összekovácsoló erőt jelent. Mellette kórustáborokba, kórusversenyekre járunk,

sok időt töltünk együtt a gyerekekkel. Több olyan munkatársunk van, aki nálunk nőtt fel. A családokban hagyományos vallásosságban nevelkednek a gyerekek, vannak református kórustagjaink is. A többség elkötelezett hívő. Néhányan »kicsit távolabbról szolgatják« a vallást, de az együtt töltött napok, a misék rájuk is hatnak. Voltak olyan gyerekek is, akik csak nálunk jártak templomba, de a zenén keresztül megérintődtek. A Csillagösvény, Csaba testvér prédikációi pedig olyanok nekünk, mint egy lelkigyakorlat.”

Hit a magyarság jövőjében

Idén különösen nagy szükség van az adományokra – hangzott el a szentmisében. Vera nővér, a kórus vezetőjét kérdeztük helyzetükről. „A Csillagösvény úgy kezdődött, hogy láttuk, a gyerekeknek szükségük van egy házra, egy saját próbateremre. És a sok-sok adománynak, az európai – német és angol – pályázatoknak, a magyarországi egyházi támogatásoknak, a jótékonyági hangversenyeknek köszönhetően sikerült is megépíteni. Házunkat és misszionát évek óta támogatásból és jótékonyagságból tudjuk működtetni.”

Vera nővérből most az aggodalom szól: „Szeretnénk fenntartani, együtt folytatni ezt a munkát, mert nagy rá az igény. Keressük a megoldást, fizetős napközis táborokat szerveztünk, próbálunk mindent megtenni azért, hogy szeptembertől fizetést tudjunk adni a munkatársainknak. Nem szeretnénk cserbenhagyni őket. Az Erdélyi Tündérkert Alapítvány, amely gyermeknevelő, közösségépítő, személyiségfejlesztő, lelkesítő, kultúraátadó és szociális szolgálatot végez, támogatókat keres a 2026/2027-es tanévre. Az adományok egy nagy közösség fenntartását segítik. Nem magunknak kérjük a támogatást, hanem a Nyárad mentén élő rászoruló embereknek. Sok ott a hátrányos helyzetű, sokgyerekes család. Mi pedig énekelünk, mindig énekelünk, és közösséget építünk. Hiszünk abban, hogy a sok jó gondolkodású embernek köszönhetően a magyarságnak van jövője Erdélyben.”

A szentmise után koncertet adott a kórus. Végül a nyári alkonyatban megénekeltek a közönséget.

*

A támogatásokatt ide várják: Erdélyi Tündérkert Alapítvány Hátrányos Helyzetű Gyerekekért. Cím: 4024 Debrecen, Szent Anna u. 20–26. Adószám: 18568686-1-09 Nemzetközi (közösségi) adószám: HU18568686 Bankszámlaszám (HUF): 12010556-00109542-00100004 Bankszámlaszám (EUR): 12010556-00109542-00200001 Bank neve és címe: Raiffeisen Bank Zrt., 1054 Budapest, Akadémia u. 6.

IBAN: HU36 1201 0556 0010 9542 0010 0004 (HUF) IBAN: HU15 1201 0556 0010 9542 0020 0001 (EUR) SWIFT: UBRTHUHB

Trautwein Éva
Fotó: Fábrián Attila

A szükséget szenvedőkért

A kárpátaljai magyar görögkatolikusok búcsúja Máriapócscon

Huszonöt éves hagyományához híven a Kárpátaljai Magyar Görögkatolikus Helynökség idén is részt vett az Illés-napi búcsún Máriapócscon, ezúttal július 19-én. Zarándoklatukat a békéért ajánlották fel.

A jól ismert Mária-ének sorát választotta a külhoni helynökség az idei zarándoklat jelmondatának: „Nyújtsd ki mennyből, ó Szent Anyánk, kezdet!” Az ukrajnai helyzet miatt 2022 óta elsődlegesen a békéért és a családok megoltalmazásáért ajánlják fel. Idén is közel kétszáz gyalogszerrel érkeztek a kegyhelyre a búcsú előtti szombaton. A gyalogosok az országhatártól, Beregsurányból július 17-én indultak el, és két nap alatt mintegy hatvan kilométert tettek meg, egy nagyobb, éjszakai pihenést beiktatva Nyírmadán.

A zarándokok – idén is többnyire nők és gyermekek – lelkesen énekeltek újra meg újra az egykori magyar himnusz, eredeti és módosított refrénnel: „Kárpátaljáról, édes hazánkról, ne feledkezzél el, szegény magyarokról!” Július 18-án, szombaton kora este a már megérkező zarándokok az Istenszülő tiszteletére akathisztoszt énekeltek a kegytemplomban. A szertartás végén a zarándoklat főszervezője, Csirpák József salánki parókus egy-egy emléklappal köszöntötte a gyalogos zarándoklatra most először vállalkozókat. Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök pedig egy-egy máriapócsi rózsafüzért is átnyújtott a több mint húsz első zarándoknak. Ezután kezdődött az ünnepet megelőző virrasztás lítiás nagyvecsernyével, amelyet szintén a püspök vezetett.

A búcsú reggelén sok zarándok érkezett még busszal vagy autóval, legtöbbször szintén Kárpátaljáról, de szerte a metropolióból is. Közben Kiss Máté püspöki titkár Illés próféta alakjához kapcsolódóan tartott katekézist a templom előtti téren. Beszédében rámutatott: Illés próféta ereje nem rendkívüli képességeiben, hanem Istennel való mély és bensőséges kapcsolatában rejlett. Ez adott neki bátorságot hitének védelmére a bálványimádás ellen és a politikai hatalommal szemben. Az ő példája arra tanít, hogy az imádság nem csupán kérés, hanem mindenekelőtt figyelmes odafordulás Istenhez, hogy felismerjük akarát, és engedelmeskedjünk neki. Máté atya azt is hangsúlyozta, hogy Isten jelenléte többnyire nem látványos csodákban, hanem a csendben és az élet apró kegyelmeiben tapasztalható meg, ahogyan

Illés próféta is az enyhe szellőben találkozott vele. A keresztény ember feladata csendben, szeretettel, kitartással és példamutató étellel tanúságot tenni Krisztusról még akkor is, amikor ezért gúny vagy üldöztetés éri. A búcsúi Szent Liturgiát Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök vezette, Demkó Ferenc, a Munkácsi Egyházmegye magyar helynöke és a híveket kísérő kárpátaljai áldozópapok, illetve a hazai egyetemista fiatalokat kísérő Salai Szabolcs szolgálata mellett. A liturgián koncelebrált többek között a korábbi magyar esperes, Szabó Konstantin is, aki Szent Illés napján, július 20-án ünnepelte pappá szentelésének 40. évfordulóját.

A liturgián Orosz Atanáz püspök szólt a zarándokokhoz. Mondanivalójának központi üzenete az ünnepre előírt evangéliumban, a kenyérszaporítás történetében Jézustól elhangzott felszólítás volt: „Ti adjatok nekik enni!” (Mt 14,16) Jézus nem fogadja el a tanítványok kézenfekvő megoldását, hogy küldjék el az embereket, és ők gondoskodjanak magukról, hanem felelősséget ad nekik. Ez a felszólítás ma is érvényes – emelte ki a főpásztor. – Az apostolok utódai sem „rázhatják le magukról” a szükséget szenvedőket, a keresztény ember nem háríthatja át másokra a felelősséget a rászorulókat iránt.

Bár sokszor úgy érezzük, kevés az erőnk és az eszközünk, Isten nem a lehetőségeink nagyságát, hanem a szívünk készségét nézi. Amink van, amivel rendelkezünk, az talán édeskeves. De Isten számára az a fontos, hogy a magunk részéről hozzá akarjunk járulni az ő cselekvéséhez – mondta a miskolci megyéspüspök. Majd konkrét statisztikai adatokkal mutatott rá a mai világ egyik legsúlyosabb ellentmondására: miközben emberek százmilliói éheznek, a fejlett társadalmak óriási mennyiségű élelmiszert pazarolnak el és dobnak a szemétkorba. Az evangéliumi történetben Jézus még a maradék összegyűjtésére is figyelmeztet, ez ma számunkra is időszerű üzenet – hangsúlyozta Orosz Atanáz püspök.

A kenyérszaporítás csodája azonban egyúttal előképe az Eucharisztia-nak. Krisztus ma is táplálja népét, immár saját testével és vérével – mondta a miskolci főpásztor, Szent Pál szavait idézve: „A mi kenyérünk már nem közönséges kenyér, hanem »Krisztus testének közöltetése«.” A gondolatmenetet folytatva, később az Eucharisztia közösségteremtő erejére is kitért, hiszen a szentáldozás nem csupán Krisztussal, hanem egymással is egyesít bennünket. Az elmúlt évek bebizonyították, hogy mi e lelki táplálék nélkül nem tudnánk élni.

Arra buzdította a zarándokokat, hogy vasárnapról vasárnapra kapcsolódjanak be Krisztus eucharisziájába. Kiemelte: „A legelső zsinati konstitúció szerint az Egyház ilyenkor a leginkább látható, az Úr eucharisziájának ünneplésében.”

Orosz Atanáz püspök végül a rászorulókat, a „legkisebbek” szolgálatára irányította a figyelmet, valamint arra, hogy a tanítványnak nem a korszak irányzataihoz kell igazodnia, hanem Krisztus teljes igazságához, még akkor is, ha ez áldozatokkal jár. A Szent Liturgia záróáldása után, miközben a papság díszes menetben vonult el, a püspök megáldotta a zarándokokat és az otthoniaknak szánt kegytárgyaikat. Kérjük továbbra is a pócsi Szűzanya közbenjárását, hogy az egymással szemben álló népek mielőbb kiengesztelődve, békében élhessenek egymás mellett – és az évek óta szétszakított családokban végre apák, anyák és gyermekeik újra együtt élhessenek!

Forrás: Miskolci Egyházmegye
Fotó: Varga-Juhász Bernadett,
Kapin Benedek

Új oltárt szenteltek a demecseri templombúcsún

Ünnepi Szent Liturgiával és oltárszenteléssel ünnepelte templomának búcsúját a demecseri görögkatolikus egyházközség július 19-én. A szertartást Szocska Ábel nyíregyházi megyéspüspök vezette, aki paptestvéreivel együtt felszentelte a templomtér központi elemét, az új oltárt. Az esemény egyszerre volt hálaadás az elmúlt évtizedek közösségi építkezéséért és hitbéli megerősítés a jövőre nézve.

A különleges alkalomra megtelt hívőkkel a demecseri templom. Népes egyházi és világi vendégsereg kísérté figyelemmel az ünnepi liturgia minden pillanatát. Társegyházi jelenlét emelte az ünnep fényét, hiszen a helyi római katolikus pap és a református lelkipásztor is együtt imádkozott a görögkatolikus hívekkel. A keresztény egyházak kapcsolata a város mindennapjaiban is kiegyensúlyozott és testvéri.

A szertartás elején felszentelt új oltár körül több lelkipásztor teljesített szolgálatot. A főpástorral koncelebrált a házigazda, Tamás Ferenc helyettes lelkész; Tóth Elek, az egyházközség első parókusa; Demkó István kisvárdai parókus, valamint Pásztor Richárd, Sivadó László és Nagy Tibor atyák.

A filiákból és a szomszédos egyházközségekből érkező hívek, családok és fiatalok jelenléte a szertartáson és az azt követő agapén igazi közösségi élménnyé formálta a napot. A liturgia végén Tamás Ferenc demecseri helyettes lelkész hálát adott a 35 éves templomban újonnan megvalósult fejlesztésekért, és azok nagylelkű támogatóinak, segítőinek szavakkal és ajándékokkal is kifejezte köszönetét.

Forrás: Nyíregyházi
Egyházmegye

Szeretni szüntelenül,
Elégni szeretetből,
Igy osz szét
mindenemet,
És légy maga a szeretet.

A gyermekeket nem az élettől kell óvni, hanem a rossztól

Nagyszülők zarándoklata Búcsúszentlászlón

Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke mutatott be szentmisét július 26-án, a nagyszülők zarándoklatán a búcsúszentlászlói kegytemplomban. A nagyszülők és idősek világnapjához kötődő búcsúi szentmisén Varga István, a veszprémi szeminárium nyugalmazott rektora és Tódor Szabolcs, a kegytemplom plébánosa koncelebrált.

Jézus nagyszüleinek ünnepe a járművek megáldásával kezdődött a búcsújáróhelyen. „Bármely vidéken járnak is azok, akik neked szolgálnak, te sosem vagy távol tőlük. Atyai pártfogással véded a benned bízókat. Áldd meg ezeket a gépjárműveket, mindazokat pedig, akik használják ezeket, indítsd és irányítsd kegyelmeddel, kísérd segítségével! Óltalmad védje őket minden veszélytől, hogy szándékuk teljesüljön, s a kívánt helyre szerencsésen eljussanak” – imádkozta Székely János püspök, majd meghintette szenteltvízzel az autót, amelyekkel a búcsúra érkeztek a zarándokok.

A zalai település kegytemplomában Tódor Szabolcs plébános köszöntötte Székely Jánost. Szent Anna és Szent Joachim ünnepén a püspök a nagyszülőknek közvetítette Jézus üzenetét, nekik

igyekezett lelki táplálékot adni a mindennapokhoz.

Király Imre, az egyházközség tagja elszavalta Gyulai Pál *Szeretnélek még egyszer látni* című versét. Az ünnepi szentmisén jelen voltak Búcsúszentlászló és a filiák polgármesterei is. A liturgián zenei szolgálatot végeztek a nagykapornaki és a búcsúszentlászlói templomok kórusai.

Székely János a Szűz Mária tiszteletére bemutatott szentmise bevezetőjében a Szűzanya családjáról beszélt, megidézve saját utolsó plébánosi állomáshelye, az esztergomi Szent Anna-templom oltárképének alakjait és színvilágát. Szent Joachim, Jézus nagyapja ezen a festményen piros köpenyt visel. Ez a tüzes szín arra hívja a nagyapákat, a férjeket és az édesapákat, hogy legyenek elindítói a szeretet titokzatos körforgásának, egy életen át tudjanak udvarolni, szeressék a feleségüket, és hordozzák tenyerükön a családjukat. Szent Annának, Jézus nagyanyjának arany színű ruhája a nagymamák és az édesanyák szívének gazdagságára utal, hiszen ők tele vannak derűvel, jószággal, hittel, kedvességgel és bölcsességgel. A Szűzanya égszínké köpenye pedig azt üzeni az unokáknak és a gyerekeknek, hogy legyenek nyitottak az égre és mindazokra az értékekre, melyeket nagyszüleiken, szüleiken keresztül kapnak.

Szentbeszédében a püspök a gyönyörű, de igen gyakran em-

bert próbáló szülői és nagyszülői hivatásról elmélkedett.

Elsőként az első ember születésének történetét idézte fel a *Bibliából*. Meglátva kicsi gyermekét, Éva örömteli szívvel felkiált: „Isten segítségével embert alkottam!” Minden édesanya öröme benne van ebben a kiáltásban – mondta a püspök. – Éva tudja, hogy nem ő a gyermek alkotója, és hogy egy addig soha nem létezett ember született a világra. Érti, hogy mindaz, ami történt, csodálatos. Az ember közreműködik, de nem ura az életnek, nem alkotója, csupán szolgálója. Isten rábízta a kicsiny új embert, akinek a lelke olyan, mint egy hófehér papír. Az első szavakat a szülők, elsősorban az édesanya írják rá. Óriási ajándék és egyúttal nagy felelősség is elindítani valakit élete útján! – mutatott rá Székely János.

Sámson történetével a püspök felhívta a figyelmet arra, hogy a gyermeknek meg kell tanítani, mi az, ami igazán lényeges. Nem lehet csak a kevésbé fontos dolgokról

beszélni. Sámson anyja csak az angyaltól hallott szabályokat mondta el férjének és fiának, azt azonban már nem, hogy a fia mire kapta a hatalmas erejét: nem másra, mint népe megszabadítására. Sámson csak akkor dőbönt rá erre, amikor már késő volt, amikor elfogták és megvakították, s láncra verve egy malomkövet kellett körbe-körbe hajtania, mint valami igáslónak.

„Hány fiatal élete hasonlít Sámsonéhoz! Mennyi kincset rejt el az Ursten minden kicsi gyermekben, mennyi szép tehetséget, lehetőséget! Milyen sok érték jöhetne elő minden emberi életből! Ám sok fiatal nem igazán tudja meg, mire is kapta ezt a nagy kincset, az életét. Annyi mindenre tanítják a mai fiatalokat! De hogy mit jelent embernek lenni, miért legyen valaki becsületes, nagylelkű, hogyan őrizze meg egy életen át szépen a házasságát, miként nézzen szembe a kudarcral, a nehézséggel, a szenvedéssel és a halállal, arról nagyon sok fiatal semmit sem hall. Vagy ha igen, akkor gyakran csak túl későn, amikor már szenvedélyek rabja, és millió sebet hordoz. Milyen óriási a szülő felelőssége abban, hogy ezt a legfontosabb kincset átadja a gyermekének addig, amíg annak lelke még formálható!” – mondta a püspök.

ilyen értelemben „templom, és ne barlang legyen, hiszen ha az iskola bedeszkázza az eget, nincs tágassága”. A fiatalnak választ kell kapnia a kérdéseire, és meg kell értenie, hogy az életünk nem a semmiből a semmibe tart, hogy életünk háza, amit mindvégig építünk, nem a süllyesztőben végzi. Tudnia kell, mit remélhet, és hogyan tud hinni.

Székely János ezután egy amerikai szerző (Marie Winn) könyvéről beszélt, amelynek már a címe is sokat mondó: *Gyermekek gyermekkor nélkül*. Mint mondta, a kicsik ma sokszor koravén felnőtteknek látszanak, eltűntek az önfeledten játszó, éneklő, copfos kislányok. „Egy gyerek addig tud önfeledt maradni, amíg hinni tud abban, hogy a világ szép, a jó győz, és a szülei boldogok. A mai világ bűne, hogy ezt a titokzatos magzatburkot szétszakítja, és elveszi a gyerekektől a gyerekkort például a médiában tapasztalható negatív hatásokkal, vagy azzal, hogy a szülők házassága szétesik. Egy gyermeket óvni kell, vigyázni rá, mint ahogyan egy kicsiny növényt sem teszünk ki a hideg télbe, mert elfagyna. De nem az élettől kell óvni a fiatalokat, hanem a rossztól. Sok szülő félreérti ezt, és kényelmes, kipárnázott, virtuális gyerekkort biztosít a gyermekének, miközben elzárja őt a valóságtól,

hozta fel példaként Székely János. Kosztolányi felnőttként leírja, hogy kilencévesen látta haldokolni, majd meghalni szeretett nagyapját. Akkor dőbönt rá, látva az óriási különbséget az élő ember és a halott test között, hogy valamit kezdenie kell az életével: eldöntötte, hogy író lesz.

„Ha a szülő szereti a gyermekét, akkor nemcsak kényezteti, hanem neveli, alakítja, a jóra segíti, kibontakoztatja benne azt, ami kincs. A festőművész a vázlatokkal nem törődik, de ha egy remekműben, amin évek óta dolgozik, elront egy ecsetvonást, javíthatja, mert az fontos és végtelenül értékes számára – folytatta a püspök. – Az a szülő,

gyermek jobban szereti a szülőt, ha az néha szigorúbb, és megmondja neki az igazat, helyreigazítja, a helyes útra tereli őt. A nyitott szívű gyermek befogadja a kincset, amit a szülei adnak. Neki nem az a dolga, hogy ítélkezzen a szülei, tanárai, nagyszülei fölött, hanem hogy kiválassza a jót mindabból, amit kap, s azután arra építsen.”

Befejezésképpen két történetet osztott meg a jelenlévőkkel a püspök. Az első egy kölni bíboros érsek mesélte neki a gyerekkoráról. Az illető lengyel területen élt, majd hárommillió némettel együtt áttelepítették Németország keleti területeire, ahol nemigen volt katolikus templom. Egy asszony, Anna néni összegyűjtötte ott a katolikus ifjúságot, és hittanra, vasárnap pedig misére kísérte a gyerekeket a szomszédos falvakba. Közben mindig történeteket mesélt nekik a *Bibliából*. Ebből a tizenöt-húsz fős csoportból később ketten papok lettek, egyvalaki pedig szerzetesnővéreként élte az életét. Az idős Anna néni apostola lett övéinek.

A másik történet egy híres magyar íróról szólt. A nagymamája falusi asszony volt, és gyerekkorában sokszor mesélt neki a betlehemi csillagról, a háromkirályokról, a pásztorokról, Szűz Máriáról, Szent Józsefről és a kis Jézusról. Az író úgy emlékezett vissza erre, hogy a nagymama ölében mindig karácsony volt. „Milyen kincs egy ilyen nagymama!” – tette hozzá a püspök.

A szentáldozás után a zárandókok elénekeltek egy zalai búcsúi népéneket, majd Székely János megáldotta a hosszú sorban várakozó nagyszülőket, miközben a kórusok éneke betöltötte a kegytemplomot.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Ugyanez lenne az iskola küldetése is – tette hozzá Székely János. Márton Áron szavaival magyarázta, mennyire fontos, hogy az iskola

óvja az élet súlyától” – figyelmeztetett a püspök.

Kosztolányi Dezső legmeghatározóbb gyerekkori tapasztalatát

aki szereti a gyermekét, elsősorban nevel, mert azt szeretné, ha a gyermeke a lehető legjobbat hozhatná ki az életéből. Az egészséges lelkiületű

Kármel ékességét ünnepelték Keszthelyen

Kármelhegyi Boldogasszony ünnepén évről évre az ország számos részéről érkeznek zarándokok a keszthelyi Kis Szent Teréz-bazilikában tartott búcsúra. Július 18-án, az ünnep vigíliáján Tódor Szabolcs helyettes esperes, búcsúszentlászlói plébános, 19-én, vasárnap pedig Horváth Zoltán protonotárius kanonok, esperes, a budapesti Avilai Nagy Szent Teréz-templom plébánosa mutatott be szentmisét.

Kármelhegyi Boldogasszony búcsúünnepét gazdag lelki program vezette be Keszthelyen, a Kis Szent Teréz-bazilikában. Július 18-án, szombaton az előesti szentmisét Tódor Szabolcs helyettes esperes, búcsúszentlászlói plébános mutatta be. A liturgiát a templom előtti kiskörmenet követte. A szertartás után Virágh András orgonaművész adott ünnepi hangversenyt. Ezt követően a hívek vezetett és csendes szentségimádáson vehettek részt. A búcsú vigíliájának csúcspontjaként az éjféli ünnepelt szentmisét Mokos János deveseri plébániai kormányzó mutatta be. Július 19-én, a vasárnapi ünnepi szentmise előtt megáldották a skapulárékat. A búcsúünnepi szentmise főcelebránsa és szónoka Horváth Zoltán protonotárius kanonok, esperes, a budapesti Avilai Nagy Szent Teréz-templom plébánosa volt.

A szertartás elején az egyházközség nevében Pálfi György köszöntötte a búcsúra érkező zarándokokat és a meghívott vendégeket. Mezei András, a Kis Szent Teréz-bazilika plébánosa

is köszöntötte a búcsú résztvevőit. A plébános örömet fejezte ki, hogy elevenen él tovább a kármeli örökség és a Mária-tisztelet. Arra hívta a jelenlévőket, hogy együtt imádkozva kérjék a Szűzanya közbenjárását, és őrizzék meg ezt a lelki örökséget a jövő nemzedékei számára.

Horváth Zoltán atya köszöntőjében örömet fejezte ki, hogy ismét Keszthelyen ünnepelhet a hívekkel. Felidézte személyes kötődését a városhoz és a bazilikához: gyermekkorában csa-

ládjával rendszeresen részt vett a Kármelhegyi Boldogasszony-búcsún, ezért a meghívást úgy élte meg, mint hazatérést – mondta.

Homíliájában a hitről, Isten gondviselő szeretetéről és a Kármelhegyi Boldogasszony példájáról elmélkedett. Szűz Mária hite abban állt, hogy feltétel nélkül elfogadta Isten akaratát. Isten ma is a hitre hívja az embert, és életünk eseményein keresztül erősíti meg a benne való bizalmat – emelte ki szentbeszédében a budapesti Avilai Nagy Szent Teréz-templom plébánosa. Isten azt szeretné, hogy az ember személyes kapcsolatban éljen vele. Aki hisz az egy igaz élő Istenben, és teljesíti az Isten akaratát, annak az életében úgy van jelen az Isten, mint egy családtag – fogalmazott. Isten a hétköznapi dolgokon keresztül küld jelet – tette hozzá a szónok, kiemelve, hogy véletlenek nincsenek, csak Gondviselés van. A kármelita hagyományra utalva a szentmise főcelebránsa emlékeztetett arra is, hogy a Kármel hegy fölött megjelenő „tenyérnyi felhő” a Boldogságos Szűz Mária előképe, aki által Isten kegyelme érkezett a világba. Homíliája végén Horváth Zoltán arra buzdította a híveket, hogy fedezzék fel Isten személyes üzeneteit saját életükben.

A Kármelhegyi Boldogasszony-búcsún Mezei András plébános örömet fejezte ki, hogy a nagy nyári meleg ellenére is sok zarándok érkezett Keszthelyre, hogy együtt köszöntsék Kármel Ékességét és Királynéját. Az ünnepen zenei szolgálattal közreműködött a Kis Szent Teréz Kórus. A szentmisét skapuláris körmenet követte.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegeye

Természetvédelmi gyermektábor a tábori püspökség szervezésében

Huszonharmadik alkalommal rendezte meg a Katolikus Tábori Püspökség környezet- és természetvédelmi gyermektáborát a Zala vármegyei Karmacson, ahol júliusban két turnusban összesen mintegy hetven, 10 és 16 év közötti fiatal vett részt a természetismereti, történelmi, honvédelmi és közösségépítő programokon.

Az első turnusra július 5. és 10. között került sor. Berta Tibor dandártábornok, katolikus tábori püspök a táborozók egyik kirándulási helyszínén, a nagyvázsonyi Kinizsi-várban elmondta: a Katolikus Tábori Püspökség 2004 óta szervezi meg a katonák és honvédelmi alkalmazottak gyermekeinek környezet- és természetvédelmi táborát. Hangsúlyozta, hogy a program kezdetől fogva nem hittantábor vagy katonai tábor, hanem környezet- és természetvédelmi tábor, amelynek célja, hogy a résztvevők játékos formában ismerjék meg Magyarország természeti és történelmi örökségét, miközben közösségi élményekkel gazdagodnak azon katonák hathatós közreműködésével, akik a Magyar Honvédség különböző alakulatainál szolgálnak.

Az elmúlt több mint húsz évben egytucatnyi egykori táborozó választotta a katonai hivatást, az első tábor résztvevői közül pedig többen ma már saját gyermekeiket nevelik – fogalmazott. A püspök hozzátette: a tábor működését a Magyar Honvédség logisztikai támogatása, a Katolikus Tábori Püspökség hitéleti forrásai, valamint egyes katonalelkészek felajánlásai teszik lehetővé. Mint fogalmazott, mindez jól példázza a katonákról és családjaikról való

gondoskodást. Ezt jól mutatja, hogy idén is több táborozó testvérrel együtt érkezett, egyes családok gyermekei pedig akár tíz éven át is rendszeres résztvevői a tábornak.

Krum Péter törzsőrmester, az MH Lahner György 2. Ellátóezred katonája több mint másfél évtizede szolgál a Magyar Honvédségnél, a gyermektáborban pedig évek óta csoportvezetőként vesz részt. Mivel a táborozók többsége katonák vagy honvédelmi alkalmazottak gyermeke, számukra a fegyelem és a szabályok betartása többnyire nem ismeretlen – emelte ki. Előfordul ugyan, hogy egy-két gyermek nehezebben alkalmazkodik a közösséghez, de rövid idő alatt mindenki beilleszkedik. Általános tapasztalat, hogy a tábor végén valamilyen résztvevő élményekkel gazdagodva, jó hangulatban tér haza – tette hozzá.

Az idei első turnus július 5-én érkezett meg a karmacsi Regiment Diáktanyára. A gyermekek bejárták Zala és Veszprém megyét: Keszthelyen a történelmi belvárosban többórás helyismereti túrán és vetélkedőn vettek részt, fürödtek a Libás-strandon, de ellátogattak Woditsch Péter tartalékos hadnagy, a Katolikus Tábori Püspökség nemrég felszentelt tábori lelkészének újmiséjére is, amelyet a karmacsi Szent Anna-templomban celebrált. A táborozók a Szajki-tavaknál egy mintegy 12 kilométeres kiránduláson vettek részt, a program részeként a tóban is megmártóztak.

Emellett felkeresték a Szentgáli-kölik barlangot, ahol hivatásos barlangászok vezetésével többórás túrán vettek részt: 25–30 méter mélyre ereszkedtek le, több föld alatti csarnokot jártak be, miközben előadást hallgattak a Bakony földtani értékeiről. Látogatást tettek a nagyvázsonyi Kinizsi-várba, buszos kiránduláson jártak a Bakonyban, a Kis-Balaton térségében kenutúrára vettek részt, Zalaváron megtekintették az Adrianus mártír zárandoktemplomot és ismeretterjesztő előadást hallgattak Szent Cirill és Szent Metód bizánci görög egyházatyák missziós tevékenységéről. A Kis-Balaton Ház interaktív kiállítása a térség természeti értékeit és a természetvédelem jelentőségét mutatta be számukra.

A Magyar Honvédség Bauer Gyula 5. Területvédelmi Ezred 5. Hadkiegészítő és Toborzó Központjának katonái lézerharccal, lövészet szimulátorral, fafaragással és más interaktív foglalkozásokkal készültek a táborozóknak.

A tábor második turnusa július 19-én kezdődött Karmacson, a szervezők az első turnuséhoz hasonló tematikájú programokkal várták a résztvevőket.

**Forrás: Katolikus Tábori Püspökség
Fotó: Rácz Tünde**

HÍREK KÉPEKBEN

Szükséget szenvedő családokat támogat jótékonyági aukcióival Helm, azaz Gyevnár Ádám dioramaművész. Idén júliusban két miniatűr műremekre lehetett licitálni alkotásai közül. A befolyt összegből iskolatáskákat, tanszereket vásárolt, melyeket – immár hagyományosan – a Magyar Máltai Szeretetszolgálat békéscsabai csoportján keresztül juttat el a rászoruló gyerekekhez.

Az Audi Hungaria Független Szakszervezet AHFSZ Tagokért Alapítványa a Győri Egyházmegyei Karitás közreműködésével idén első alkalommal támogatta a mosoni karitászcsoport nyári gyerektáborát. Június 25-én a győri Xantus János Állatkert bejáratánál az alapítvány képviselői a győri karitás munkatársainak jelenlétében ajándékokat adtak át a gyerekeknek.

Nyolcvanéves
az
Új Ember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünnepeelve cikksorozatot indítottunk, válogatva az elmúlt évtizedek írásainak legjavából. Magyar Ferenc írásának 2. részét olvashatják.

Kodály Zoltán 75 éves (2. rész)

Kodály útja más. Ő nem nyugodott bele az elvárásolt legény sorsába, tovább vágta magát a rengetegben és egy másik csúcsra ért: *a közösségbe*. Bartók művészete – bármily páratlan is – a magányos bolyongás, az elkeseredett hajszában vágató lovas művészete. Kodályé: a közösségre talált énekmondóé, a szintetizáló magyar szellemnek: a nagy kórusok mesterének művészete. Alkotásainak anyagáért, ihletéért, a muzsika lelkéért ő is a múltba nyúl vissza, de alkotásokon, megoldásokon, sikereken túl szüntelenül a magyarság jövője nyugtalanítja. A jövőendő, ahol az egymásra és magára talált közösség szíve közepében helyezkednek el nemzeti létünk értékei. Bartók a maga megrendítő vízióinak sarkallásában olyan dómot épít, mely méreteiben talán már túl is nő a magyarságon. A kövek és falak ősi anyagból származnak, vonalai modernnek, tervezésükben kozmikus ihlettségűek, ugyanakkor elővillannak benne a gótikus katedrálisok oszlopfejeinek vi-gyorgó szörny-figurái. Kodály azt találta meg, ami ezt a dómot betölti: megszenteli a benne összetalálkozó közösséget. Kinyitja a dóm boltozatát a transzcendens horizontok felé.

Nyolcezer népdal

Ha alkotásait ebben a távlatban szemléljük, rádöbbenünk, hogy műveinek összessége céltudatosan megépített emlékmű, amelyben a megelőzők kontúrjai összesimulnak a

következőkével. Ezért nem tudjuk másként hallgatni a még nagyszombati diákéveiben írt miséjét, csak úgy, hogy ebben is benne halljuk már későbbi nagy egyházzenei alkotásainak dómhangjait. A nagyabonyi harangok kongásában a budavári harangok zúgását. A *Székellyfonót* sem hallgathatjuk másként, mint olyan zeneművet, amelyben egy nagy magyar dráma alapjai bontakoznak ki s amely dráma – jövőbe mutatóan – Budavár visszafoglalásának emlékére írott *Te Deum*-ában fejeződik be. Ennek a palesztrínai méretű műnek a mondanivalója: Budavár szellemi visszafoglalása. Amit a *Székellyfonó* ének- és táncarai, a beléje fojtott sírás és kacagás egy széthulló társadalomról csak sejtetnek, az a *Budavári Te Deum*-mal együtt válik világossá és megrendítővé. Ami pedig közben van, abban csodálatosan helyezkedik el akár a *Psalmus Hungaricus* elemi erejű zsoltára, akár *Háry János* kurucmítosza, *Molnár Anna* balladája, vagy a *Székellykeserves*, a *Jézus és a kufárok*, a *Pünkösddölő*, akár újabban a *Zrínyi szózata* és a *Békességóhajtás*. És ennek a momentumnak összekötő anyaga annak a nyolcezernél is több népdalnak a hangja, lelke, lélegzése, amit Kodály Zoltán összegyűjtött.

Ifjú szívekben él

Nem lehet eléggé hangsúlyozni a magyar zenetörténetben páratlanul álló kísérletét: a gyermekkórusokat. Nem volt könnyű feladat

a gyermeki lélek világához alkalmazkodó, de ugyanakkor magasrendű zeneművek írása. Olyan ének- és zeneanyag összegyűjtése, amely az ifjúság lelki világában döntő és egész életre kiható nevelő tényező marad. Sokan éppen ezen a területen vonták kétségbe komoly eredmények lehetőségét. Az eredmény pedig: a mai ifjúság életét, szellemvilágát alakító magyar zenegéniusz, a Kodály által megteremtett *Éneklő Ifjúság*. Iskolában és azon kívül is. Ha valaki, akkor Kodály elmondhatja magáról Ady szavaival: »Ifjú szívekben élek...« De talán még ennél is nagyobb eredmény, hogy él már nemcsak az ifjúság szívében, hanem az egész magyar nevelő társadalomban is.

Pályája és alkotótehetségének bontakozása abból a nagyszombati templomból indul el, ahol egykor Pázmány és Zrínyi imádkoztak. Maga mondja egyik vallomásában, hogy nagyon hálásan gondol a nagyszombati Fő-templomra. Első jelentősebb zenei alkotása is egyházzenei mű, egy *Ave Maria* énekre és zongorára. Nem maradt meg azonban – mert nem is maradhatott – csak egyházzeneszerzőnek. Azt azonban el kell mondani róla, hogy a magyar katolikus egyházzene reformjában is döntő szerepe volt. Nemcsak egyházzenei művei révén, de szüntelen lelkesítése, irányt mutató vezető szerepe kapcsán is. Ugyanakkor – meggyőződésünk szerint – életműve nem lehetett volna teljes kifejezetten egyházzenei alkotásai nélkül, és azok nélkül a zenei alkotásai nélkül, amelyek ha nem is tartoznak a vallásos zene körébe, de bennük éppen az a megrendítő és sajátosan magyar hang, mellyel sorsunknak nagy kérdéseit, zsoltáros kiáltásait természetfeletti magasságokba emeli.

Magyar Ferenc
(1957. december 15.)

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelő-kápolna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltár-szentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentség-imádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitáscsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éven minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistérségi beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindenszent József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: augusztus 6., csütörtök; szeptember 5., szombat; október 6., kedd; november 6., péntek. A szentmisék 7 órakor kezdődnek. December 5-én, szombaton reggel 6 órakor.

A Könnyező Szűzanya tiszteletére minden hónap 17-én a papi- és szerzetesi hivatásokért mutatnak be szentmisét Győrben, a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalándomb 12.) Ezekre a szentmisékre az egyházmegye

egy-egy papját hívják szentelési sorrendben. A szentmise végén a Kegyoltár előtt Mária-köszöntőt imádkoznak.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móróczi Zsigmond út 141.): augusztus 6-án 18 órától augusztus 9-én 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Belső gyógyulás és szabadulás különféle kötelekeinkről”. Augusztus 27-én 18 órától 30-án 13 óráig Ocsóvai Grácián atya lelkigyakorlata: „Szent Angyalok”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Nyári lelkigyakorlatot hirdetnek 18-35 év közötti nők számára a Don Bosco-nővérek Sárospatakon, augusztus 11. és 15. között. Az esemény mottója: Női szívvel színlátás – „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!” A program célja a résztvevők személyes életútjának és hivatásának elmélyítése a Szűzanya példáján keresztül, hangsúlyt fektetve a keresztény életvitel tudatosságára. A lelkigyakorlat keretét biztosítja a belső elcsendesedésre és az egyéni életcélok keresztény szempontú átgondolására. A szervezők Budapestről és Egerből kisbuszokkal, illetve személygépkocsikkal segítik a helyszínre jutást. További információk: www.donbosconoverek.hu

BÚCSÚ

Nagykapornak-Remetékerti nagyboldogasszony-búcsú lesz augusztus 16-án, vasárnap 11 órakor. Az ünnepi szentmisét Tornavölgyi Krisztián irodagazgató vezeti. A szentmisén közreműködnek a búcsúszentlászlói és a nagykapornaki templomok kórusai, valamint a Zala Brass fúvóegyüttes. (Rossz idő esetén az ünnepi szentmise a nagykapornaki templomban lesz.)

LELKINAPOK

Alkotó lelkinapokat tartanak agyagozással Csobánkán, a Segítő Nővérek Rendházában (Csobánka, Templom köz 4.) Gémesi Katalin keramikus és Czákó Ágnes SA vezetésével augusztus 8-án, szombaton 9.30 órától augusztus 9-én, vasárnap 17 óráig azoknak, akiknek az alkotás: imádság. Programok: lelki út, felszabadult alkotás, szemlélődés a természetben, megosztás. Jelentkezni lehet: e-mail segitonoverekcsob@gmail.com, +36/26-321-123. Jelentkezési határidő: 2026. augusztus 1., szombat. Bővebb információ: www.segitonoverek.info

HÁLAADÓ SZENTMISE

Jubiláns házaspárok, akik ebben az évben ünneplik szentségi házasságkötésük 5., 10., 15., stb. évfordulóját, hálaadó szentmiséje lesz Győrben szeptember 5-én, szombaton a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalándomb). A 10 órai szentmisén az 5-35. házassági évfordulójukat ünneplők hálaadása, a 15 órai szentmisén a 40-70. házassági évfordulójukat ünneplők hálaadása lesz. Ülőhelyet és emléklapot kizárólag a határidőig regisztrált házaspárok számára tudnak garantálni. A névre szóló ültetés miatt kéri, hogy a házaspárok a szentmise kezdési időpontja előtt legalább fél órával korábban érkezzenek meg a székesegyházba. Akik idős vagy mozgásukban korlátozott hozzátartozóikat szállítják, felhajthatnak gépjárművel a Káptalándombra, de parkolási lehetőség csak korlátozottan áll rendelkezésre. Regisztrálni kizárólag a plébánián, a plébános atyáknál lehet, legkésőbb augusztus 10-én, hétfőn éjjelig. Szeretettel várják a jubiléus testvérek plébánosait is a közös hálaadásra!

PÓTFELVÉTELI

A Brenner János Hittudományi Főiskola katekétá-lelkipásztori munkatárs, római katolikus kántor, hittanár-nevelőtanár képzéseire pótfelvételi eljárás keretében várja a jelentkezőket. Azokat a római katolikus vallású személyeket hívják, akik hitüket a gyakorlatban, munkájukban is cselekvő szeretetként akarják megélni. A szakokra a jelentkezési határidő: 2026. augusztus 15., szombat – saját felvételi eljárás keretében. A szakirányú továbbképzésekre (levelező tagozat) a jelentkezési határidő: 2026. augusztus 23., vasárnap. Bővebb tájékoztatás: <https://bjhf.hu/foiskola/tartalmak/22> Érdeklődni lehet az alábbi elérhetőségeken: telefon: +36-96/313-055 (hétköznap 8-16 óra között), e-mail: tanulmanyiosztaly@bjhf.hu – győri képzés; e-mail: toszombathely@bjhf.hu – szombathelyi képzés.

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola pótfelvételi eljárást hirdet 2026. szeptemberi kezdéssel az alábbi képzéseire: Vallásismeret – a cél olyan szakemberek képzése, akik a különböző kultúrák és vallások együttéléséből fakadó új kihívások hozzáértő kezelésével értéktartó módon járulnak hozzá a társadalom életéhez. Antaljai fejlesztő művészetterapeuta – azoknak, akiket vonz a művészetekkel való rekreációs és személyiségfejlesztő munka. A kreatív

HARANG

690 kg-os HARANG, Gisz, harangjáték 14 harangból eladó. T.:06/30-242-4299

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

alkotás, a szimbólumok megértése és a lelki folyamatok támogatása kiemelt szerepet kap a képzésben. Az oktatott módszer elsajátítása lehetővé teszi az életün való alakítások kezelését gyermek-, ifjú- és felnőttkorban egyaránt. Antaljai személyiségfejlesztő és értékörző meseterápia – a mesék ősi bölcsessége, szimbolikája és gyógyító ereje áll a képzés középpontjában. A hallgatók megtanulják, hogyan alkalmazhatók a mesék az életproblémák megoldásában, az életút fejlődési szakaszainak kiteljesítésében. Kiemelten hasznos segítő szakembereknek, pedagógusoknak és lelkigondozóknak. Határidő: 2026. augusztus 16. – a főiskola belső felvételi rendszerében. Bővebb információk: www.sapientia.hu/

KÉPZÉS

Vallástudományi szakember szakirányú továbbképzésre várják a jelentkezőket Győrben, a Brenner János Hittudományi Főiskolán (Győr, Káptalándomb 7.). A két féléves képzés célja olyan szakemberek képzése, akik képesek a szakrális örökséget hűen és a mai kor igényeinek megfelelően bemutatni. Jelentkezési határidő: 2026. augusztus 23., vasárnap. Bővebb információk: <https://bjhf.hu> További tájékoztatás: +36/96-313-055, e-mail: tanulmanyiosztaly@bjhf.hu

KOLLÉGIUM

Kollégiumi felvételt hirdet a győri Szent József Diákotthonba a Szervita Nővérek Rendje a Győrben továbbtanuló egyetemista lányoknak. A Szervita diákotthon a Széchenyi István Egyetem-

Ujember

KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomtat: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG

ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2026. július 27.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla

Lapszerkesztő-helyettes: Körössi László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábán Attila, Gáts Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztos@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egy példányos előfizetés belföldi negyedévre:

6180 Ft, fél évre: 12 360 Ft, egy évre: 24 720 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; apohirdetes@ujember.hu;

<http://ujember.hu/apohirdetes-feladasa/>

től gyalog kb. 20 perc séta, autóbusszal is könnyen megközelíthető. A keresztény lelkületű, barátságos közösségben családias elrendezésben találhatók a 4 és 2 ágyas szobák. A közösségi helyiség, az internethasználat, valamint a zenészeknek a gyakorlási lehetőség biztosított, a zsinagóga pedig (a zeneművészeti tanszék) kb. 10 perc sétára található. A közelben élelmiszerbolt, gyógyszertár, uszoda és sportpálya található. Jelentkezési határidő: a szabad férőhelyek erejéig. Bővebb információ: Szervita Nővérek (9025 Győr, Árvaház u.10.), email-címek: gyorirendhaz@szervita.hu, holyeszer@szervita.hu

A **soproni Szent Pál Katolikus Szakkollégium (Collegium Paulinum)** felvételt hirdet a 2026/27-es tanévre az egyetemi képzésben nappali tagozaton részt vevő hallgatók számára. A Collegium Paulinum a történelmi belvárosban található, 32 kétágyas lakóegységgel (saját fürdőszoba), szintenként külön konyhával, kápolnával, könyvtárral és konditeremmel. A jelentkezési határidő: 2026. augusztus 10., hétfő. További információ a felvétellel kapcsolatban az intézmény honlapján olvasható: www.paulinum.hu

KONCERT

A **Lélekhang budapesti kórus nyári koncertje** lesz Komáromban, a Jézus Szíve-templomban (Komárom, Szent László u. 9.) augusztus 9-én, vasárnap

a 9.30 órai szentmise után. Bővebb információ: lelekhangezene.hu Szeretettel várnak minden kedves látogatót, zenekedvelőt!

KIÁLLÍTÁS

„**bőrömon ország süt át**” címmel **nyílt kiállítás Nagy László** költő, műfordító művészetéről a Petőfi Irodalmi Múzeumban (Budapest V., Károlyi u. 16.). A tárlat bemutatja Nagy László képzőművészeti alkotásait, könyvillusztrációit, az *Élet és Irodalom* (ÉS) képszerűségként folytatott tevékenységét, asztalosipari és fafaragási munkásságát. Emellett a kortárs képzőművészekkel való kapcsolata, alkotótevékenységük összefonódása is kiemelt szerepet kap. A kiállítás október 31-ig látogatható.

Új időszi kiállítás nyílt a Görög-katolikus Múzeumban (Nyíregyháza, Bethlen Gábor u. 21.), *Petrasovszky Manó – Egy görögkatolikus festőors a 20. században* címmel. Petrasovszky Manó a 20. századi magyar görögkatolikus művészet egyik meghatározó alakja, akinek életműve most különleges kiállításon tárul a látogatók elé. A pap családból származó művész már fiatalon a templomfestészet világában találta meg hivatását. Korai munkái után országos ismertséget hozott számára a máriapócsi kegytemplom monumentális falképciklusa, amely a magyar Mária-tisztelet egyik legszebb vizuális megfogalmazása. Művészetében a bizánci hagyomány és

a modern egyházi megújulás harmónikus találkozik. A tárlat egyszerre tisztelgés az 50 éve elhunyt kivételes alkotó előtt és meghívás a magyar szakrális művészet mélyebb megismerésére. A tárlat december 18-ig látogatható.

Megnyílt a Győri Bencés Látogatóközpont (Győr, Széchenyi tér). A látogatók a Szent Mór Bencés Perjelség épületegyüttesében, a kéttornyú templomtól jobbra található rendházban léphetnek be a bencés örökség különleges világába. A látogatóközpont a bencés örökség több arcát tárja a látogatók elé: magában foglalja a *Loyolai Szent Ignác bencés templom* és a *400 tanév – Élő örökség a győri bencés gimnáziumban* című interaktív kiállítás mellett a bencés boltot is. A Loyolai Szent Ignác bencés templom keddtől szombatig 10 és 18 óra között szabadon is látogatható. A *400 tanév – Élő örökség a győri bencés gimnáziumban* című kiállítás szakmai vezetéssel látogatható keddtől szombatig a következő időpontokban: 10.15–11.30, 13.00–14.15, 15.00–16.15. A bencés bolt (szerzetesi termékek Északnyugat-Magyarországról) keddtől szombatig 10 és 18 óra között tart nyitva.

Totus Tuus, János Teljesen a tiéd címmel Szent II. János Pál pápa életművét és a történelemre gyakorolt hatását bemutató kiállítás nyílt Székesfehérváron, a Szent István Király Múzeum Rendház épületében (Székesfehérvár, Fő u. 6.). A pápa életét, lelkületét bemutató nagyszabású tárlaton a Szent-

atyá Mária-tiszteletén alapulva végig záródokolhatunk Közép-Európa egyik legnagyobb összetartó erejét adó Szűz Mária-kultuszon, amely ma is jelen van ebben a térségben. A nagy pápa örökségét 18 teremben 1800 négyzetméteren mutatják be, egyrészt szakrális szempontok szerint, másrészt tudományos, harmadrészt pedig művészeti oldalról. Több mint kétszáz, a pápához köthető eredeti tárgy mellett bemutatják több mint ötven művész alkotásait is, amelyek a kiállításra készültek.

PROGRAMAJÁNLÓ

A **veszprémi várnegyed különleges nyári programokkal** várja a látogatókat: vezetett vársétákon a több száz éves épületek mellett az érseki palota ritkán látogatható kertjét is bejárhatják, megcsodálva a bibliai szimbólumokat rejtő növényvilágot és a páratlan panorámát. A gyerekekkel érkezők egy egyedülálló nyomozójátékban is részt vehetnek a *Bogáncs és lilium – Magdolnák virágai* kiállításon. Az ezeréves múltra visszatekintő Szent Mihály-főszekesegyházat, a 13. századi Gizella-kápolnát, valamint a Szent György-kápolnát és a magyar barokk építészet egyik legszebb példáját, az érseki palotát is felfedezhetik a veszprémi várnegyedbe látogatók a nyári vezetett sétákon, melyek a Biró-Giczey Háztól indulnak 10.30-kor, illetve 14, 16 és 18 órakor. Bővebb információk: www.veszpremiersekseg.hu/

NAGY ZARÁNDOKLAT

LA SALETTE, LOURDES, SANTIAGO DE COMPOSTELA, FATIMA
augusztus 28 - szeptember 6. | 10 nap | 689.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

szeptember 7-11. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA

szeptember 21-28. | 8 nap | 599.900 Ft/fő

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

(JUBILEUMI ZARÁNDOKLAT)

október 1-6. | 6 nap | 349.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA

október 1-4. | 4 nap | 119.900 Ft/fő

MÁRTON ÁRON-EMLÉKÉVI ZARÁNDOKLAT

ERDÉLY SZENT ÉLETŰ PÜSPÖKE NYOMÁBAN

október 1-6. | 6 nap | 199.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

október 5-11. | 7 nap | 409.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT

október 20-24. | 5 nap | 399.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

október 21-25. | 5 nap | 189.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

október 23-28. | 6 nap | 449.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

október 23-29. | 7 nap | 439.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN

URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,

valamint

ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8–18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912;

E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébánia iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915;

E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00

Szombaton: 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

ELŐFIZETÉSI AKCIÓNK 2026. SZEPTEMBER 30-IG

Az Új Ember hetilap és az Adoremus havi liturgikus kiadvány egypéldányos, féléves vagy éves **új** előfizetéséhez ajándékkönyvet adunk.

AZ AKCIÓBAN SZEREPLŐ AJÁNDÉKKÖNYVEINK:

- **Krisztus a jövőnk** – Ferenc pápa apostoli látogatása Magyarországon
- Szent VI. Pál pápa: **Eucharisztia – Ajándék, jelenlét, titok**
- **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át**
- Szabó Ferenc SJ: **Viharban** – Egyházunk az ezredforduló után

Az **Új Ember** vagy az **Adoremus féléves** előfizetése esetén a **Viharban** és az **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át** című könyveket adjuk ajándékba.

Az **Új Ember** vagy az **Adoremus éves** előfizetése, illetve az **Új Ember** és az **Adoremus együttes féléves** előfizetése esetén a **Krisztus a jövőnk**, a **Viharban** és az **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át** című könyveket adjuk ajándékba.

Az **Új Ember** és az **Adoremus együttes éves** előfizetése esetén a **Krisztus a jövőnk**, a **Viharban**, az **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át** és az **Eucharisztia – Ajándék, jelenlét, titok** című könyveket adjuk ajándékba.

EGYPÉLDÁNYOS ELŐFIZETÉSI ÁRAINK

ÚJ EMBER hetilap

- éves előfizetés (52 megjelenés):
24 720 forint
- féléves előfizetés (26 megjelenés):
12 360 forint
- negyedéves előfizetés (13 megjelenés):
6180 forint

ADOREMUS havi liturgikus kiadvány

- éves előfizetés (12 megjelenés):
19 800 forint
- féléves előfizetés (6 megjelenés):
9900 forint
- negyedéves előfizetés (3 megjelenés):
4950 forint

ÚJ EMBER hetilap és ADOREMUS együtt

- kedvezményes éves előfizetés: **40 000** forint
- kedvezményes féléves előfizetés: **20 000** forint

Új Ember

Adoremus

Az egyéni előfizetés részleteiről bővebb tájékoztatás kapható
e-mailen: terjesztes@ujember.hu és telefonon: **+36 1 235-0484, +36 1 633-3132**